

25 ปี บงกช

“เรื่องเล่าจาก
ห้องเรียน
กลางอ่าวไทย”

25 ปี บงกช

เรื่องเล่า

จากห้องเรียน

กลาง

อ่าวไทย

ประวัติศาสตร์การสำรวจ

และผลิตก๊าซธรรมชาติของคนไทยโดยคนไทย
เริ่มต้นที่นี่ เรื่องราวของ

ความทุ่มเท ความอดทน
ความท้าทาย และ
ความสำเร็จ

LIFE SAVING PROGRAM

SAFETY INSTRUCTIONS

Chapter 1

The Legend:

ความภูมิใจ
ที่สถิตกลางผืนอ่าวไทย

Chapter 2

The Wisdom:

ส่งต่อองค์ความรู้
การแสวงหาพลังงาน
โดยคนไทย เพื่อคนไทย

Chapter 3

The Sustainability:

การเติบโต
อนาคต และความยั่งยืน

Chapter I

The Legend:

ความภูมิใจ

ที่สถิตกลางผืนอ่าวไทย

ภาพแทนผลิตก๊าซธรรมชาติบงกชเหนือ ปี พ.ศ. 2545

เปิดห้องเรียน

เปลวไฟจากหอเผาก๊าซ (Flare) สะท้อนผิวน้ำทะเลเป็นสีทองระยิบระยับ และสิ้นไหวไปตามระลอกคลื่น ดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าไปแล้ว ดวงดาวเริ่มทยอยออกมาเรียงราย ท่ามกลางความมืด แสงไฟจากแท่นผลิต “**แหล่งก๊าซธรรมชาติบงกช**” ส่องสว่างอวดโฉมแท่นผลิตขนาดใหญ่ เครื่องจักรที่นั่นกำลังทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เช่นเดียวกับทุกชีวิตที่นี่ ที่มีการกิจหนึ่งเดียวร่วมกัน คือ แสงหาก๊าซธรรมชาติเพื่อส่งกลับไปเป็น “พลังงาน” ให้กับคนไทยทุกคน

ก๊าซธรรมชาติจากแหล่งก๊าซฯ กลางอ่าวไทย แห่งนี้ถูกส่งไปผลิตไฟฟ้า ไม่ว่าจะเพื่อการผลิต อันرژیรีปในโรงงานอุตสาหกรรม ห่วงเวลาฉุกเฉิน ในโรงพยาบาล ถนนหนทางยามค่ำคืน หรือแม้แต่ หลอดไฟดวงเล็ก ๆ ในหมู่บ้านชนบทห่างไกล และอีกส่วนหนึ่งนำไปใช้ เป็นวัตถุดิบตั้งต้นสำหรับผลิตภัณฑ์จากปิโตรเคมีที่เราใช้ในชีวิตประจำวัน อีกมากมาย

จึงเรียกได้ว่า “ก๊าซธรรมชาติ” เป็นจุดเริ่มต้นของทุกฟันเฟืองในประเทศไทยอย่างแท้จริง

ประวัติศาสตร์การสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติของคนไทย โดยคนไทย เริ่มต้นที่นี่ ทั้งเรื่องราวของความทุ่มเท ความอดทน ความท้าทาย และความสำเร็จ

ในปี พ.ศ. 2531 รัฐบาลในขณะนั้นตัดสินใจซื้อสัมปทานจากบริษัทเท็กซัส แปซิฟิก (แหล่งบงกช ในปัจจุบัน) และมอบหมายให้ ปตท.สผ. เป็นผู้เข้าซื้อคืนสัมปทานปิโตรเลียม โดยการเข้าซื้อสัมปทานจากบริษัทเท็กซัส แปซิฟิก ได้บรรลุในวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 และให้ ปตท.สผ.

บริหารงานได้อย่างคล่องตัว เพื่อเข้าร่วมทุนกับบริษัทน้ำมันต่างชาติ และพัฒนาขีดความสามารถในการก้าวเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเองให้เป็นผลภายใน 5 ปี นับจากการเริ่มผลิตก๊าซ แหล่งบงกชภารกิจที่รัฐบาลมอบหมายถือเป็นการเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์พลังงานของประเทศในการดำเนินธุรกิจสำรวจและผลิตปิโตรเลียม โดยมอบให้ “บริษัทไทย” ดูแลรักษาผลประโยชน์ที่รัฐพึงมีพึงได้จากทรัพยากรในชาติกลับคืนสู่รัฐและประชาชน และเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานให้กับประเทศ

แหล่งบงกชตั้งอยู่ในอ่าวไทย ห่างจากชายฝั่งจังหวัดสงขลาไปราว 200 กิโลเมตร ในระยะแรกไม่มีใครคาดคิดว่า แหล่งบงกชจะมีปริมาณสำรองของก๊าซธรรมชาติสูงเช่นปัจจุบัน แต่เมื่อเวลาผ่านไป ด้วยนวัตกรรมและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง แหล่งก๊าซธรรมชาติแห่งนี้จึงกลายเป็นเสาหลักของพลังงานไทย โดยปัจจุบันมีอัตราการผลิตก๊าซธรรมชาติราว 900 ล้านลูกบาศก์ฟุต

ต่อวัน และคอนเดนเสทหรือก๊าซธรรมชาติเหลวราว 30,000 บาร์เรลต่อวัน ปริมาณการผลิตระดับนี้สามารถป้อนโรงไฟฟ้าขนาด 800 เมกะวัตต์ได้ถึง 6 โรง สามารถตอบสนองต่อความต้องการใช้ก๊าซของประเทศได้ถึงร้อยละ 20 หรือประมาณร้อยละ 30 ของปริมาณก๊าซ ที่ผลิตได้ในประเทศ

ที่สำคัญ แหล่งบงกชยังเป็นเหมือน “โรงเรียนต้นแบบ” ด้านการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมแห่งแรกของคนไทย และเป็นแหล่งเรียนรู้ของบุคลากรมาแล้วหลายต่อหลายรุ่น จนทุกวันนี้บริษัทคนไทยสามารถพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมทั้งในประเทศและต่างประเทศได้เอง

ตลอดระยะเวลา 25 ปีบนผืนน้ำแห่งนี้ แหล่งบงกชจึงเป็นมากกว่าแหล่งพลังงานของชาติ แต่ยังเป็นห้องเรียนแห่งการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของประเทศไทย และนี่คือเรื่องราวของการค้นพบ ความมานะบากบั่น การเรียนรู้ และการส่งต่อองค์ความรู้จากรุ่นสู่รุ่น

การเดินทางของ โครงการบงกช

● รัฐบาลเข้าซื้อคืนสัมปทาน
แหล่งบงกช (โครงสร้าง “บี”)
จากบริษัทเท็กซัส แปซิฟิก

● สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นประธานในพิธีเปิด
การผลิตก๊าซธรรมชาติจากแหล่งก๊าซฯ บงกช
ในวันที่ 15 กันยายน

● แหล่งบงกชเริ่มต้น
อัตราการผลิต
ที่ 150 ล้าน
ลูกบาศก์ฟุตต่อวัน

● เพิ่มอัตราการผลิตก๊าซฯ
เป็น 350 ล้านลูกบาศก์ฟุต
ต่อวัน

2531

2533

2536

2539

2540

● นำเทคโนโลยี
การเจาะหลุม
แบบแนวนอน
(Horizontal Well)
มาใช้เป็นครั้งแรก
ในประเทศไทย
ที่หลุม BK-4-M1

● เริ่มใช้เทคโนโลยี
Water Injection
หรือการอัดน้ำโคลน
ที่ได้มาจากการผลิต
กลับลงไปใต้ดิน

ปตท.สผ. ลงนามในสัญญาร่วมกับบริษัท Total บริษัท Statoil
และบริษัท British Gas และเริ่มต้นโครงการสำรวจและพัฒนา
แหล่งบงกช โดยมี Total เป็นผู้ดำเนินการ (Operator) และเปลี่ยนชื่อ
จากโครงสร้างบี เป็น

“แหล่งก๊าซธรรมชาติบงกช”

- ปตท.สฟ. รับมอบการเป็น
ผู้ดำเนินการจาก Total
นับเป็นก้าวสำคัญของ
ประวัติศาสตร์ด้านการสำรวจ
และผลิตปิโตรเลียมของไทย
ในวันที่ 1 กรกฎาคม

2541

- เริ่มสายการผลิตที่ 3 เพิ่มอัตราการผลิตก๊าซฯ ได้
**550 ล้านลูกบาศก์ฟุต
ต่อวัน**
และคอนเดนเสท 22,000 บาร์เรลต่อวัน

- พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ “แหล่งปิโตรเลียมฉะมิงค์”
ครอบคลุมพื้นที่โครงการบงกชและโครงการอาทิตย์

2544

- ประสบความสำเร็จในการเจาะหลุมสำรวจ
“หลุมต้นสิริก - 6” ที่ระดับความลึก
2,770 เมตร ค้นพบปิโตรเลียมเพิ่มเติม
ทำให้แหล่งบงกชมีปริมาณสำรอง
ก๊าซธรรมชาติเพิ่มอีก 6 แสนล้านลูกบาศก์ฟุต

2546

- ปตท.สฟ. และ
ผู้ร่วมทุน
ค้นพบแหล่ง
ก๊าซธรรมชาติ
บงกชใต้

- เริ่มใช้งานเรือกักเก็บคอนเดนเสทลำใหม่
“ปทุมพาหะ” ซึ่งได้รับพระราชทานชื่อจาก
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี ขนาดความจุ
400,000 บาร์เรล

2547

การเดินทางของ โครงการบงกช

- ประสบความสำเร็จในการเจาะหลุม BK-7-GR ซึ่งมีความยาวที่สุดในประเทศไทย คือ 5,200 เมตร และสามารถหักมุมเจาะได้แบบ 90 องศาเป็นครั้งแรก

• เริ่มการก่อสร้างแท่นผลิตกลางโครงการบงกชใต้

- ปตท.สฟ. และผู้ร่วมทุนลงนามในสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติจากแหล่งบงกชใต้กับบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

- แหล่งบงกช มียอดการผลิตก๊าซธรรมชาติสะสม

3 ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต

2548

2551

2552

2553

- เชื่อมต่อการขนถ่ายคอนกรีตจากแหล่งก๊าซธรรมชาติอาทิตย์เข้าสู่เรือเก็บคอนกรีตของแหล่งก๊าซธรรมชาติบงกช

ติดตั้งแท่นพิทอควัยและแท่นผลิตกลางบงกชใต้เพิ่มเติมเสร็จสมบูรณ์

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นประธานในพิธีเปิดการผลิตก๊าซธรรมชาติจากแหล่งก๊าซฯ บงกชใต้ ในวันที่ 24 กันยายน

แหล่งบงกชมียอดการผลิตคอนเดนเสทสะสมถึง

100 ล้านบาร์เรล

ส่งมอบก๊าซธรรมชาติที่ผลิตจากแหล่งบงกชใต้แก่ ปตท. ตามกำหนดในสัญญา

ปตท.สฟ. เข้าซื้อสัดส่วนแหล่งก๊าซฯ บงกชจากเชลล์ ส่งผลให้สัดส่วนหลังการเข้าซื้ออยู่ที่ ปตท.สฟ. = 66.6667% และ Total = 33.3333%

2554

2555

2556

2561

เรือปทุมพาหะปฏิบัติงานครบ 10 ปี โดยปราศจากอุบัติเหตุตลอดระยะเวลาการทำงาน

25 ปี บงกช

ครบรอบ 25 ปี การดำเนินการผลิตของแหล่งบงกช ในวันที่ 15 กรกฎาคม

ประวัติศาสตร์การสำรวจปิโตรเลียมไทย

ในปี พ.ศ. 2461 ได้มีการค้นพบน้ำมันดิบไหลซึมขึ้นมาที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พลโทพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมขุนกำแพงเพชรอัครโยธิน ผู้บัญชาการกรมรถไฟหลวงขณะนั้น จึงสั่งให้มีการเจาะตรวจน้ำมัน โดยในปี พ.ศ. 2464 รัฐว่าจ้างนักธรณีวิทยาชาวอเมริกันมาสำรวจหาปิโตรเลียมในแหล่งฝาง จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดกาฬสินธุ์ ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการสำรวจปิโตรเลียมในประเทศไทย

ช่วงแรกของการสำรวจปิโตรเลียมในไทย ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐ แต่ประเทศไทยยังขาดแคลนบุคลากร เทคโนโลยี ตลอดจนต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมาก และขาดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง รัฐจึงต้องเปิดทางให้บริษัทเอกชนต่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญในกิจการปิโตรเลียมเข้ามาดำเนินการ ภายใต้หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติแร่ ต่อมาในปี พ.ศ. 2504 - 2505 บริษัทน้ำมันต่างชาติ เช่น บริษัทยูเนียนออยล์ ออฟ แคลิฟอร์เนีย บริษัทเชลล์ และบริษัทเอสโซ่ ได้ขอสิทธิสำรวจปิโตรเลียมทั้งบนบก

และในอ่าวไทย จึงส่งผลให้มีการพิจารณาการยก ร่างกฎหมายปิโตรเลียมของประเทศไทยขึ้น ร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียมใช้เวลานานถึง 5 ปี เนื่องจากธุรกิจสำรวจและผลิตปิโตรเลียมเป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2514 รัฐบาลจึงได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติปิโตรเลียม และพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม บุคคลที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จดังกล่าวคือ คุณพจน์ สารสิน ที่ขณะนั้นท่านดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ (ต่อมาคือกระทรวงอุตสาหกรรม และปัจจุบันคือกระทรวงพลังงาน) และคุณสมาน บุราวาศ ที่ขณะนั้นเป็นอธิบดีกรมทรัพยากรธรณี ทั้ง 2 ท่านเป็นผู้มองการณ์ไกล และทุ่มเทความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศเป็นที่ตั้ง และทำให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ “ยุคโชติช่วงชัชวาล” ของการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม นำมาสู่การสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในประเทศอย่างจริงจัง จนกระทั่งพบ “แหล่งบงกช”

ก้าวแรกของแหล่งบงกช

ก่อนจะมาเป็นแท่นผลิตก๊าซธรรมชาติบงกชขนาดใหญ่อย่างที่เห็นในทุกวันนี้ มีเรื่องราวมากมายที่ซ่อนอยู่ใต้พื้นดินลึกกลงไปจากน้ำทะเลที่ **คุณนก อินทรวิจิตร รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ กลุ่มงานธรณีศาสตร์และการสำรวจ** เล่าให้ฟัง

เดิมบริเวณแห่งนี้ยังเป็นเพียงท้องทะเลที่เว้งว้าง และไม่มีใครทราบว่าใต้พื้นดินลึกกลงไปมีปิโตรเลียมหรือไม่ โดยในปี พ.ศ. 2510 กรมทรัพยากรธรณีได้ประกาศ **เชิญชวนเอกชนให้มายื่นขอสิทธิการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในเขตไหล่ทวีป (อ่าวไทย) และในทะเลอันดามัน** การสำรวจครั้งแรก ๆ ที่ในเวลานั้นยังเป็นเพียงแปลงสำรวจที่มีชื่อว่า **ปี 14 ปี 15 และ ปี 16** โดยในปี พ.ศ. 2511 บริษัทเทเนโกได้เริ่มทำการสำรวจด้วยวิธีคลื่นไหวสะเทือนแบบ

2 มิติ (2D Seismic) ในแปลงสำรวจปี 15 และเจาะหลุมสำรวจหลุมแรกในปี พ.ศ. 2516 เจอก๊าซธรรมชาติ แต่ปริมาณน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้ เลยคืนแปลงสัมปทานไปในปี พ.ศ.

2518 ต่อมาในปี พ.ศ. 2519 ทางบริษัท เท็กซัส แปซิฟิค และบริษัท ปีพี ปิโตรเลียม

ได้เข้ามาดำเนินการต่อและได้ทำการสำรวจเพิ่มเติมด้วยวิธีการที่ทันสมัยมากขึ้นคือ การสำรวจคลื่นไหวสะเทือนแบบ 3 มิติ (3D Seismic) ในปี พ.ศ. 2520 และได้ทำการเจาะหลุมสำรวจเพิ่มเติมอีก 27 หลุม พบก๊าซธรรมชาติ 18 หลุม แต่การเจรจาซื้อขายก๊าซธรรมชาติในปี พ.ศ. 2521 ไม่ประสบความสำเร็จ ทำให้เมื่อ ปตท.สผ. ซื้อสัมปทานมาจึงมีข้อมูลอยู่บ้าง แต่ก็ยังไม่มีความรู้มากพอที่จะดำเนินการเอง จึงเป็นที่มาของการเชิญบริษัทน้ำมันรายใหญ่ ๆ จากต่างชาติมาร่วมทุน

“ในปี พ.ศ. 2533 เราเชิญโททาลมาร่วมทุน และให้เป็นผู้ดำเนินการ เพราะเขามีแหล่งปิโตรเลียมที่มีลักษณะโครงสร้างทางธรณีวิทยาคคล้าย ๆ กับแหล่งบงกชอยู่ที่อินโดนีเซีย เรามองว่าน่าจะช่วยเราได้ ถือเป็นจุดพลิกผันของเรา หลังจากเราเซ็นสัญญากับโททาล โททาลจึงเริ่มทำการประเมินว่าแหล่งนี้ใหญ่แค่ไหน ด้วยการเจาะหลุมประเมินผล (Delineation Well) เพิ่มเติม ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นในการถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องธรณีวิทยาจากโททาลมาที่ ปตท.สผ.” ซึ่งเป็นหนึ่งในเงื่อนไขของสัญญา และทางผู้ดำเนินการอย่างโททาลต้องโอนการเป็นผู้ดำเนินการมาที่ ปตท.สผ. ในปี พ.ศ. 2541

“

พนักงาน ปตท.สผ. รุ่นแรก ๆ ที่ไปเรียนรู้งานกับโททาลมีความกดดันสูง เพราะถือเป็นความหวังของบริษัท และมีหน้าที่ต้องพิสูจน์ให้โททาลเห็นว่า ทีม ปตท.สผ. ผ่านมาตรฐานการทำงาน เพราะถ้าไม่ผ่านก็ไม่สามารถรับโอนการดำเนินงานได้ พวกเราทุกคนที่ไปเรียนรู้งานจึงมีความกดดันมาก แต่เป็นความกดดันที่น่าภูมิใจ

— คุณนก อินทรวิจิตร —
รองกรรมการผู้จัดการใหญ่
กลุ่มงานธรณีศาสตร์และการสำรวจ

”

“

เราถือเป็นรายแรกและรายเดียวที่ได้ที่เข้ารับช่วงเป็นผู้ดำเนินการต่อได้สำเร็จและราบรื่น ส่วนประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ไม่มีใครทำสำเร็จเหมือนเรา ในประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ พอหมดสัมปทานจะให้คนท้องถิ่นทำเองก็ลำบาก เพราะเขาไม่มีองค์ความรู้ที่หลากหลาย ทุกวันนี้ต้องใช้วิธีเปิดประมูลให้คนอื่นเข้ามาทำอยู่ดี เพราะเขาทำเองไม่ได้ ไม่เหมือนเราที่สามารถทำเองได้ ผมว่ามันเป็นความภูมิใจของเราชาว ปตท.สผ.

— คุณรังสรรค์ เพ็งพันธ์ —
 วิศวกรผู้เชี่ยวชาญกรรมการผู้จัดการใหญ่
 สายงานธรณีศาสตร์และเทคโนโลยี

”

กลุ่มพนักงานคนไทยจาก ปตท.สผ. ที่ไปเรียนรู้งานจากโททาล ในตอนนั้นมีด้วยกัน 3 กลุ่ม ได้แก่ “กลุ่ม Sub-surface” ดูแลด้านการสำรวจ และประเมินปริมาณสำรอง กลุ่มที่สองคือ “กลุ่ม Operation” หรือปฏิบัติการ ดูแลด้านการผลิตทั้งหมด และสุดท้ายคือ “กลุ่ม Support” ดูแลงานสนับสนุนต่าง ๆ เช่น HR และ Finance

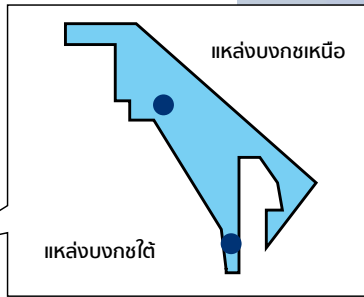
คุณกนก เล่าว่า การจะพบปิโตรเลียมซึ่งอยู่ลึกลงไปได้ดินนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ง่าย ต้องอาศัยการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจาก “การสำรวจทางธรณีวิทยา” เช่น การทำแผนที่และภาพถ่ายทางอากาศ (Aerial Photograph) การลงสำรวจภาคสนามเพื่อตรวจดูตัวอย่างชนิดของหินและซากฟอสซิลในชั้นหิน (Geological Survey) และ “การสำรวจทางธรณีฟิสิกส์” ได้แก่ การตรวจค่าความเข้มของสนามแม่เหล็กโลก (Magnetic Survey) การสำรวจวัดแรงโน้มถ่วงของโลก (Gravity Survey) และสำรวจคลื่นไหวสะเทือนของชั้นหิน (Seismic Survey) จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลและวางแผนการเจาะสำรวจ เพื่อดูว่าบริเวณนั้นมีปิโตรเลียมอยู่หรือไม่

“พนักงาน ปตท.สผ. รุ่นแรก ๆ ที่ไปเรียนรู้งานกับโททาลมีความกดดันสูง เพราะถือเป็นความหวังของบริษัท และมีหน้าที่ต้องพิสูจน์ให้โททาลเห็นว่าทีม ปตท.สผ. ผ่านมาตรฐานการทำงาน เพราะถ้าไม่ผ่านก็ไม่สามารถรับโอนการดำเนินงานได้ พวกเราทุกคนที่ไปเรียนรู้งานจึงมีความกดดันมาก แต่เป็นความกดดันที่น่าภูมิใจ”

คุณกนก เล่าว่า นอกจากการเรียนรู้งานกับโททาลแล้ว ปตท.สผ. ยังมีโอกาสได้เรียนรู้จากบริษัทน้ำมันชั้นนำของโลกซึ่งเป็นผู้ร่วมทุนของ ปตท.สผ. ในแหล่งอื่น ๆ ในขณะนั้น เช่น ไทยเชลล์ และยูโนแคล องค์ความรู้จึงเกิดขึ้นจากการ

ผสมผสาน “นอกจากแหล่งบงกชแล้ว ตอนนั้นเราก็เริ่มพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมเองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 คือการเจาะเอง สร้างแพลตฟอร์มเองผลิตเอง เราส่งคนไปทำงานกับบริษัทต่างชาติที่ร่วมทุนด้วย เราเอาองค์ความรู้ที่ได้จากการทำงานกับบริษัทใหญ่ ๆ เช่น ยูโนแคลที่เป็นผู้ร่วมทุนในแหล่งอาทิตย์ และไทยเชลล์ที่เป็นผู้ร่วมทุนในแหล่งบนบก แล้วเอาความรู้นั้นมาปรับใช้ เป็นความรู้ที่ Hybrid แบบข้ามชาติ” คุณกนก เล่าอย่างอารมณ์ดี

“ตอนแรกโททาลประเมินว่า แหล่งบงกช มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วอยู่ประมาณ 2 ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต แต่นับจากที่เริ่มผลิตมาจนถึงปัจจุบัน เราผลิตไปแล้วประมาณเกือบ ๆ

6 ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต และคิดว่าจะผลิตได้เกือบ ๆ 7 ล้านล้านลูกบาศก์ฟุตเมื่อสิ้นสุดอายุสัมปทานในปี พ.ศ. 2566 ที่ผลิตได้ขนาดนี้เพราะองค์ความรู้ที่เราได้ต่อยอด ทำให้เราพบแหล่งปิโตรเลียมมากขึ้น แม้จะยากขึ้น เนื่องจากแหล่งกักเก็บปิโตรเลียมในแหล่งบงกชนั้นกระจายตัวเป็นกระจุกเล็ก ๆ ไปตามพื้นที่ต่าง ๆ การเจาะจึงต้องโค้งเอียงไปตามแหล่งกักเก็บ ทำให้ต้องใช้เทคโนโลยีและเงินลงทุนสูงขึ้น”

คุณกนก บอกว่า หากวันนั้น ปตท.สผ. รับมาแต่ความรู้ โดยไม่มีการพัฒนาและ “ต่อยอด” องค์ความรู้นั้น การรับโอนการดำเนินงานในแหล่งบงกชจากโททาลมาเป็น ปตท.สผ. คงไม่มีทางสำเร็จลุล่วงในภายหลังได้เลย

เช่นเดียวกับ **คุณรังสรรค์ เฟิงพันธ์ รักษาการผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายงานธรณีศาสตร์และเทคโนโลยี** ที่เล่าให้ฟังเมื่อครั้งที่เขาได้รับโอกาสไปเรียนรู้งานจากโททาลที่ฝรั่งเศสว่า “ตอนนั้นผมไปเจอเพื่อนร่วมงานจากโททาลอินโดนีเซีย ก็นั่งคุยกัน คนอินโดนีเซียเขาทิ้งมากว่าเราทำได้อย่างไร เพราะประเทศเขาก็อยากจะรับโอนผู้ดำเนินการแต่ก็ไม่สามารถทำได้ เขาถือเป็นรายแรกและรายเดียวที่ได้ที่เข้ารับช่วงเป็นผู้ดำเนินการต่อได้สำเร็จและราบรื่น ส่วนประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ไม่มีใครทำสำเร็จเหมือนเราในประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ พอหมดสัมปทานจะให้คนท้องถิ่นทำเองก็ลำบาก เพราะเขาไม่มี

องค์ความรู้ที่หลากหลาย ทุกวันนี้ต้องใช้วิธีเปิดประมูลให้คนอื่นเข้ามาทำอยู่ดี เพราะเขาทำเองไม่ได้ ไม่คุ้มทุน เนื่องจากผู้ดำเนินการรายก่อนได้ผลิตของดี ๆ ง่าย ๆ ไปหมดแล้ว หลงเหลือแต่ของยาก ๆ ต้นทุนแพง ๆ ไม่เหมือนเราที่สามารถทำเองได้ ผมว่านั่นเป็นความภูมิใจของเราชาว ปตท.สผ.”

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นประธานในพิธีเปิด
การผลิตก๊าซธรรมชาติแหล่งบงกช เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2536

พัฒนาสู่ความมั่นคง

แหล่งก๊าซธรรมชาติบงกชเริ่มต้นการผลิตในปี พ.ศ. 2536 โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจาก **สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นประธานในพิธีเปิดการผลิตก๊าซธรรมชาติแหล่งบงกช เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2536** ด้วยจำนวนแท่นหลุมผลิต 3 แท่น แท่นผลิตกลาง 1 แท่น แท่นพักอาศัย 1 แท่น และเรือกักเก็บคอนเดนเสทขนาดบรรจุ 200,000 บาร์เรล 1 ลำ และด้วยเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้น ประกอบกับการเจาะสำรวจพบก๊าซที่เพิ่มขึ้นทำให้ปีต่อ ๆ มาจึงมีจำนวนแท่นผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การรับโอนการเป็นผู้ดำเนินการหรือ Operatorship Transfer ของแหล่งบงกชจาก โททาลในปี พ.ศ. 2541 นับเป็นความท้าทายครั้งสำคัญของ ปตท.สผ. และเป็นช่วงเวลาของการพิสูจน์ว่า คนไทยมีศักยภาพในการเป็นผู้ดำเนินงาน

ด้านสำรวจและผลิตในฐานะผู้ดำเนินการ (Operator) แหล่งก๊าซฯ ได้ด้วยตนเอง โดยมีความท้าทายแรกคือ ระหว่างการรับโอนการเป็นผู้ดำเนินการจะต้องไม่กระทบกับการส่งก๊าซธรรมชาติ ซึ่งขณะนั้นเป็นพลังงานหลักสำหรับใช้ผลิตไฟฟ้าให้กับประเทศ

คุณพงษ์ธร ทวีสิน ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ปตท.สผ. เล่าว่า “การตัดสินใจเข้าซื้อคืนแหล่งสัมปทานบงกชจากบริษัทเท็กซัส แปซิฟิก และการตัดสินใจให้ ปตท.สผ. เป็นกลไกหลักของรัฐในการเข้าร่วมทุนพัฒนาแหล่งก๊าซฯ บงกช รวมถึงให้เข้าเป็นผู้ดำเนินการโครงการด้วยตนเองให้เป็นผลภายใน 5 ปี ถือเป็น Strategy ของประเทศ และการมองการณ์ไกลของรัฐบาลในยุคนั้น โดยเฉพาะ **ท่านรัฐมนตรี ศุภิส มหาสันตนะ** ประธานคณะกรรมการเจรจาร่วมทุนและการซื้อขายระดับนโยบายที่เป็นผู้นำในการเจรจาได้บรรลุผลอย่างดียิ่ง

“เมื่อเข้าซื้อคืนสัมปทานเท็กซัส แปซิฟิก หรือ แหล่งบงกชปัจจุบันได้เป็นผล ภารกิจหลักต่อมาคือ การสรรหาผู้เข้าร่วมทุนและผู้ที่ยอมรับเงื่อนไขหลัก ในการโอนการเป็นผู้ดำเนินการให้ ปตท. สผ. ภายใน 5 ปี ในที่สุดเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2533 ในช่วง การนำของ **ดร.ทองจักร หงส์ลดารมภ์** กรรมการ ผู้จัดการใหญ่ท่านแรก ได้มีการลงนามสัญญา ผู้ร่วมทุนพัฒนาโครงการบงกชกับบริษัทโททาล บริษัทบริติช แก๊ส และบริษัทสแตททออยล์ โดยมี ปตท. สผ. เป็นผู้ถือสัดส่วนหลัก ท่านได้วางรากฐาน ในการดำเนินงานไว้อย่างดีมา ต่อมา **คุณวิเศษ ฐภิบาล** กรรมการผู้จัดการใหญ่ท่านที่สอง และ **ดร.ปรัชญา ภิญญาวัธน** กรรมการผู้จัดการใหญ่ ท่านที่สาม เข้ารับงานต่อ ทั้ง 2 ท่านได้ให้ความสำคัญ

และส่งต่อนโยบายการรับโอนการเป็นผู้ดำเนินการ โครงการบงกชให้เป็นผลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีการกำหนดตัวบุคคลที่เราเรียกว่า Key Position ซึ่งไม่ได้หมายถึงตำแหน่งด้านบริหารเท่านั้น แต่ยัง หมายถึงตำแหน่งที่มีความสำคัญต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น Drilling, Exploration, Safety, Field Manager รวมทั้งระดับเทคนิคที่ทำงานในพื้นที่อีกด้วย เมื่อได้ ตัวบุคคลแล้วจะมีการตั้งเป้าไว้ว่าจะให้เข้าไปดำรง ตำแหน่งใดในเวลาที่รับโอนการเป็นผู้ดำเนินการ แต่ละคนได้รับการจัดทำแผนพัฒนาเฉพาะตัวขึ้น (Individual Development Plan) และถูกส่งไป ปฏิบัติงานจริง บุคคลที่ได้รับการ Identified ที่ สำคัญ ๆ เช่น **คุณมารุต มฤคทัต** ที่เข้ารับเป็น General Manager **คุณสมเกียรติ จันทร์มหา** ดูแล

ปตท.สผ. รับมอบการเป็นผู้ดำเนินการจาก Total นับเป็นก้าวสำคัญของประวัติศาสตร์ด้านการสำรวจ และผลิตปิโตรเลียมของไทย

งานด้าน Exploration **คุณปฤษดาพันธ์ พจนปรีชา** ดูแลงานด้าน Safety รวมถึงตัวผมในฐานะ Field Manager และเพื่อนพนักงานอีกราว 20 คน กระจายกันออกไปปฏิบัติงานอย่างเข้มข้นที่ประเทศต่าง ๆ ที่บริษัทโททาลมีโครงการอยู่ เช่น ที่อเบอร์ดีนในสกอตแลนด์ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อินโดนีเซีย และฝรั่งเศส เป็นต้น เป็นการฝึกฝนพนักงานไทยให้มีความพร้อมอย่างเต็มที่และเป็นที่ภาคภูมิใจที่พวกเราทุกคนประสบความสำเร็จในการรับโอนการเป็นผู้ดำเนินการ และเข้าสวมตำแหน่ง Key Position ตามเป้าหมายที่วางไว้ตามกำหนดในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2541 ท่ามกลางความปลื้มของทุกฝ่าย นับเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของแวดวงพลังงานของ

ประเทศที่คนไทยสามารถดำเนินงานสำรวจ พัฒนา และผลิตปิโตรเลียมได้ด้วยตนเองเป็นครั้งแรก”

ในปีเดียวกันนั้นยังเป็นปีที่แหล่งบงกชเริ่มพัฒนาสายการผลิตที่ 3 และสามารถเพิ่มกำลังการผลิตได้ต่อเนื่องถึง 550 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ผลิตคอนเดนเสทได้ราว 22,000 บาร์เรลต่อวัน จากนั้นในปี พ.ศ. 2546 ได้ **เริ่มนำเรือกักเก็บคอนเดนเสท ลำใหม่ขนาดบรรจุ 400,000 บาร์เรล 1 ลำ ซึ่งได้รับพระราชทานชื่อจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นามว่า “เรือปทุมพาหะ”** มาใช้ที่แหล่งบงกช

การพัฒนาแหล่งบงกชเป็นเรื่องท้าทายมาก ทั้งด้วยข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีและลักษณะเฉพาะตัวทางธรณีวิทยาในอ่าวไทย **คุณพงศธร** อธิบายว่า “ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับ ปตท.สม. ที่จะรับ การดำเนินงานทั้งหมด นอกจากจะเรียนรู้จาก โททาลแล้ว ขณะเดียวกันเราก็ต้องคิดหานวัตกรรม ใหม่ ๆ มาช่วยพัฒนาด้วยตัวเอง จากระยะแรกเริ่ม ของแหล่งก๊าซฯ บงกชที่มีกำลังการผลิตเพียง 150 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ปัจจุบัน เราสามารถพัฒนา กำลังการผลิต ได้สูงถึง 900 ล้านลูกบาศก์ฟุต ต่อวัน

“ผมขอยกตัวอย่าง เช่น การ ออกแบบหลุมผลิตที่มีลักษณะเฉพาะ ที่เหมาะกับอ่าวไทย หรือที่เราเรียกว่า Gulf of Thailand Model ซึ่งตอบโจทย์การ ใช้งานในอ่าวไทยที่มีโครงสร้างทางธรณีวิทยา ที่ซับซ้อนและประกอบไปด้วยแหล่งก๊าซฯ กระเปาะ เล็ก ๆ กระจุกกระจาย โดยเราออกแบบหลุม ให้มีขนาดเล็กกว่าหลุมแบบมาตรฐานโดยทั่วไป ทำให้เราเจาะได้เร็วและต้นทุนต่ำ แต่คงไว้ซึ่ง ประสิทธิภาพและความปลอดภัยในการผลิตก๊าซฯ เราเรียกหลุมผลิตแบบนี้ว่า Slimhole Monobore Completion ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ใช้กันแพร่หลาย เป็นมาตรฐานในอ่าวไทย”

การค้นพบแหล่งบงกชได้ในปี พ.ศ. 2547 และ เริ่มพัฒนาจนสามารถผลิตก๊าซได้ในปี พ.ศ. 2555 ทำให้แหล่งก๊าซธรรมชาติบงกชกลายเป็นแหล่ง ก๊าซธรรมชาติที่ใหญ่ที่สุดของไทยในเชิงปริมาณสำรอง ก๊าซธรรมชาติใต้พื้นดิน และในปีเดียวกันนั้นเอง **สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นประธานในพิธีเปิด การผลิตก๊าซธรรมชาติจากแหล่งก๊าซบงกชได้ เมื่อวันที่ 24 กันยายน** ในครั้งนั้นพระองค์ได้ทรงหมั้น วาล์วผลิตตัวสุดท้ายสำหรับส่งก๊าซเข้าสู่ระบบ ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง และเป็นที่มาของชื่อ “Princess Valve” ซึ่งเป็นมิ่งขวัญและกำลังใจของ ชาว ปตท.สม. ให้มุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่ผลิตก๊าซ ธรรมชาติเพื่อคนในชาติได้มีพลังงานใช้อย่างยั่งยืน

แหล่งก๊าซธรรมชาติบงกชจึงเป็นตำนาน การสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของประเทศ และ ยังเป็นโรงเรียนต้นแบบแห่งการส่งต่อองค์ความรู้ ในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของคนไทย

จากรุ่นสู่รุ่นอย่างแท้จริง

“

เป็นที่ภาคภูมิใจที่พวกเรา ทุกคนประสบความสำเร็จ ในการเป็นผู้ดำเนินการ และ เข้าสวมตำแหน่ง Key Position ตามเป้าหมายที่วางไว้ตามกำหนด ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2541 นับเป็น เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของแวดวง พลังงานของประเทศที่คนไทยสามารถ ดำเนินงานสำรวจ พัฒนา และผลิต ปิโตรเลียมได้ด้วยตนเองเป็นครั้งแรก

— คุณพงศธร กวีสิน —
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ปตท.สม.

”

Chapter 2

The Wisdom:

ส่งต่อองค์ความรู้ การแสวงหาพลังงาน โดยคนไทย เพื่อคนไทย

คุณพงศธร ทวีสิน ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ปตท.สผ. เมื่อครั้งยังดำรงตำแหน่งผู้จัดการแทนผลผลิตโครงการบงกช และนับเป็นคนไทยคนแรกที่ได้รับตำแหน่งนี้

บรรยากาศในยุคบุกเบิก

แหล่งบงกชในยุคบุกเบิกมีคนไทยในทีมเพียง 20 คน ส่วนใหญ่ยังเป็นคนรุ่นใหม่ ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยและกำลังไฟแรง

ในยุคที่โททาล พันธมิตรร่วมทุนจากฝรั่งเศส ยังคงเป็นผู้ดำเนินการในแหล่งบงกช ทีม ปตท.สผ. ซึ่งเป็นคนไทยถูกส่งไปเรียนรู้งานด้านสำรวจและผลิตปิโตรเลียมตามแหล่งต่าง ๆ ของโททาล ทั่วโลก เช่น สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สกอตแลนด์ อินโดนีเซีย พวกเขาต้องเรียนรู้งานตั้งแต่เทคนิคทางวิศวกรรม การออกแบบโครงสร้าง การสำรวจ การเงินการบัญชี ทรัพยากรบุคคล ไปจนถึงชิมชั๊ป วิธีชีวิตการทำงานบนแท่น เพื่อกลับมาเริ่มงานพัฒนาแหล่งบงกชในอนาคต

การเรียนรู้กับ “ฝรั่ง” เป็นประสบการณ์ที่ทำให้หาย โดยมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นอุปสรรคใหญ่ และเป็นประสบการณ์ที่รุ่นบุกเบิกไม่เคยลืม

คุณพงศธร ทวีสิน ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร เล่าว่า “การทำงานในหลาย ๆ ประเทศที่มีความแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา

ภูมิอากาศ และระบบการทำงาน ทำให้เราต้องเรียนรู้และปรับตัวอยู่ตลอดเวลา บางที่มีวัฒนธรรมการทำงานแบบ Western style ที่เราอาจรู้อะไรต้องถาม ขวนขวายเรียนรู้ด้วยตัวเอง ซึ่งตอนนั้นบอกได้เลยครับว่ามีทั้งความตื่นเต้น ประทับใจ สนุกปนกับความเครียดเป็นช่วง ๆ แต่ก็ยังเป็นประสบการณ์ที่มีค่าของชีวิต

“ส่วนเพื่อนพนักงานคนอื่น ๆ ที่ไปปฏิบัติงานสมทบตามที่ได้รับมอบหมาย แม้จะอยู่ห่างกันคนละมุมโลก แต่สิ่งที่ทุกคนมีเหมือนกันคือเป้าหมายที่ต้องรับหน้าที่แทนชาวต่างชาติในการเป็นผู้ดำเนินการแหล่งบงกชให้ได้”

หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจในต่างประเทศ **คุณพงศธร** กลับมาปฏิบัติงานที่แท่นผลิตก๊าซฯ บงกชในอ่าวไทย โดยเริ่มจากเป็นผู้ช่วยหัวหน้าปฏิบัติการผลิต และขยับมาเป็นหัวหน้าการผลิต (Production Superintendent) “ทำงานไปได้

สักกระยะ มาวันหนึ่งผมก็ได้รับข่าวดีจากผู้จัดการ
แท่นผลิต หรือ Field Manager ชาวฝรั่งเศส เขาบอก
ให้ผมเตรียมตัวเป็น Field Manager ต่อจากเขา
เขาบอกว่าคุณสามารถทำงานนี้ได้แล้ว ตอนนั้น
ผมทั้งตกใจ ดีใจ และภูมิใจ เพราะการเป็น Field
Manager หมายถึงหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบการผลิต
ก๊าซฯ ให้กับประเทศ ต้องดูแลบริหารจัดการทุกอย่าง
บนแท่นผลิต รวมทั้งพนักงานกว่าร้อยชีวิตด้วย

“นัยของการพูดคุยกันในตอนนั้นมีความ
สำคัญกับผมและ ปตท.สผ. มาก เพราะนั่นคือ
สิ่งที่พิสูจน์ว่าเขายอมรับและเชื่อว่าคนไทย
สามารถปฏิบัติงานได้เช่นเดียวกับเขา และ
ในที่สุดความมุ่งมั่นของเราทุกคนก็สัมฤทธิ์ผล
เราเข้าเป็นผู้ดำเนินการแหล่งบงกชในปี พ.ศ. 2541
ได้ตามที่ตั้งใจ พูดได้ว่า เราไม่ใช่แค่ ‘ทำได้’ แต่
ต้องบอกว่าเรา ‘ทำได้ดี’ ด้วย จากนั้นมาก็มี
พนักงาน ปตท.สผ. ทายอรับหน้าที่สำคัญ ๆ ใน
โครงการบงกชแท่นพนักงานโททาล ปัจจุบันนี้
เรามีพนักงานไทยที่ปฏิบัติงานในโครงการบงกช
เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์”

ทางด้าน **คุณวุฒิพล ท้วมภูมิงาม รอง
กรรมการผู้จัดการใหญ่ กลุ่มงานโครงการผลิต**
อดีตผู้จัดการแท่นผลิตบงกชในยุคแรก ๆ เล่าถึง
ช่วงเวลาที่ได้ไปเรียนรู้การทำงานที่ฝรั่งเศสว่า
“ช่วงนั้นคนฝรั่งเศสเขาไม่ค่อยพูดภาษาอังกฤษครับ
เราจึงค่อนข้างอึดอัดพอสมควร ดีที่ว่าเวลาทำงาน
สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ แต่นอกเวลางานเราไป
หาซื้อของหรือคุยกับใครต้องใช้ภาษามือช่วยตลอด
มีครั้งหนึ่งไปซื้อน้ำตาลแต่กลับได้เกลือมาแทน”

คุณวุฒิพล เล่าให้ฟังอย่างอารมณ์ดี

คุณวุฒิพล เล่าว่า ผู้ปฏิบัติงานในยุคบุกเบิก
ส่วนใหญ่เป็นชาวตะวันตกกว่าร้อยละ 80 พวกเขา
มีวัฒนธรรมการสอนงานที่แตกต่างจากชาวเอเชีย
คือ เขาจะให้เราเรียนรู้ด้วยตัวเอง ด้วยการสังเกต
และจดจำ

“เขาอยากได้งาน เขาก็สั่งเลย และไม่บอกว่า
เราจะต้องไปทำอะไรอย่างไร ซึ่งก็มีทั้งข้อดีและ
ข้อเสีย ข้อดีคือเราสามารถเรียนรู้และทำงานได้
ด้วยตนเอง ข้อเสียคือเสียเวลาหน่อย”

**คุณอนุวัตร ละอองเทพ ผู้จัดการแท่นผลิต
โครงการบงกชเหนือ** เข้าความตั้งแต่เมื่อครั้งยังเป็น
พนักงานของโททาล “เขามิวัดฉนวนธรรมแตกต่างจาก
คนไทยพอสมควร ในช่วงนั้นฝรั่งค่อนข้างเป็น
คนรุ่นเก่าและจะเข้มงวดมาก เขาจะฝึกฝนให้เรา
เข้าใจวิธีการทำงานกลางทะเล เรื่องความปลอดภัย
ในที่ทำงาน เรื่องมาตรฐานการทำงานที่จะทำให้
แท่นผลิตเป็นไปตามที่ตั้งเป้าไว้”

“เขาจริงจังมาก จะไม่ยอมให้เราทำผิดเลย หรือ
แค่ตามไม่ทันสักนิดก็ไม่ได้ ถ้าเรานึกถึงภาพพ่อแม่
หรืออาจารย์ที่เข้มงวด คือยิ่งกว่านั้นอีกครับ เข้มงวด
มาก” **คุณกิตติธัช มูลศาสตร์ ผู้จัดการแท่นผลิต
โครงการบงกชใต้** ก็เล่าถึงบรรยากาศการร่วมงาน
กับพันธมิตรต่างชาติ “คนที่นี่মনवलหน่อยก็จะตำหนิ
แล้วสอน คนไหนแนว Hardcore หน่อยก็จะพูด
แรง ๆ ก่อนแล้วค่อยสอน วิธีการตำหนิของฝรั่ง
ผมเชื่อว่าคนไทยร้อยละ 90 คงรับไม่ได้ แต่วิธีการ
ทำงานของเขาเป็นแบบนี้จริง ๆ เพราะเขามองว่า
มันจริงจัง มันซีเรียส ชีวิตคนขึ้นอยู่กับตรงนี้”

**คุณประทีป มหาสวัสดิ์ ผู้จัดการแท่นผลิต
โครงการบงกชเหนือ** เล่าว่า “ยุคนั้นคือหัวหน้า
สั่งอย่างไรทำอย่างนั้น จะไม่มีการถามต่อว่าทำไม
ต้องทำ การสื่อสารก็มีปัญหาบ้าง เพราะภาษาอังกฤษ
คือภาษาหลักในการสื่อสาร แต่ต่างชาติที่มาคือ
ฝรั่งเศส ซึ่งทั้งเขาและเราไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาแม่เลย ทำให้มีปัญหาติดขัดนิดหน่อย”

คุณประทีป มองว่า การทำงานกับชาวตะวันตก
ต้องปรับตัวและเรียนรู้ ทั้งยังต้องหาทาง “พิชิตใจ”
เพื่อให้ได้รับความไว้วางใจ “เขาจะมีมาตรฐาน
สูงมากครับ เราต้องทำงานหนักมากเพื่อพิสูจน์
ให้เขาเห็นว่าเราทำได้”

โรงเรียนบงกช

ตลอด 25 ปี แห่งก้าวชาธรรมชาติบงกช ทำหน้าที่เป็นสถาบันแห่งการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของไทย และผลิต “นักเรียน” ไปแล้วหลายรุ่น ซึ่งนอกจากแหล่งบงกชจะประกอบไปด้วยผู้คนหลากหลายวัยหลายหน้าที่ความรับผิดชอบแล้ว แหล่งบงกชยังเต็มไปด้วยเครื่องจักรที่หลากหลายผสมผสานเทคโนโลยีและความรู้จากคนต่างยุคสมัยเข้าด้วยกัน ดังนั้นนอกจากจะเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้แล้ว ที่แห่งนี้ยังเป็นจุดเริ่มต้นในการ “ส่งต่อ” องค์ความรู้อีกด้วย

“ที่นี่เป็นโรงเรียนของผมก่อนจะย้ายไปโครงการพื้นที่ร่วมไทยมาเลเซีย หรือ CPOC (Carigali-PTTEPI Operating Company: CPOC เป็นบริษัทย่อยของ ปตท.สผ.)” **คุณอนุวัตร ละอองเทพ ผู้จัดการแทนผลิตโครงการบงกชเหนือ** กล่าวและเล่าย้อนไปตั้งแต่เมื่อครั้งเริ่มเรียนรู้งานที่แหล่งบงกช “ในช่วงเริ่มต้นผมเป็นช่างเทคนิคดูแลงานไฟฟ้า ผมทำงานที่แหล่งบงกชได้ 15 ปี แล้วก็ถูกส่งไปอยู่ที่ CPOC รับผิดชอบงานซ่อมบำรุง ได้มาดูแลงาน Mechanic พวกรงาน Turbine ตัวอัดแก๊ส ดูแลเครื่องกำเนิดไฟฟ้าบนแท่น และงานซ่อมบำรุงทั้งหมด ความมั่นใจก็เพิ่มขึ้นเมื่อผมพบว่าความรู้

จากแหล่งบงกชทำให้เราทำงานได้หลากหลายมองเห็นภาพกว้างช่วยให้การสอนงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น” **คุณอนุวัตร** กล่าว

ขณะที่ **คุณพลศักดิ์ อภิวัฒน์ลังการ ผู้จัดการอาวุโส ฝ่ายปฏิบัติการผลิตโครงการผลิตนอกชายฝั่งประเทศไทย** กล่าวว่า “ผมเข้ามาทำงานในโครงการบงกชตอน พ.ศ. 2536 ได้เรียนรู้อะไรดี ๆ หลายอย่างจากรุ่นพี่ อย่างคุณพงศธร พี่เขาเป็นรุ่นบุกเบิก เป็นกำลังหลักเลยก็ว่าได้ สำหรับผมแหล่งบงกชเป็นมากกว่าที่ทำงาน เพราะแหล่งบงกชเป็นโรงเรียนที่สอนประสบการณ์การทำงานให้ผมและเพื่อน ๆ นื่อง ๆ อีกหลายคนได้ต่อยอดความรู้ และสามารถนำไปสร้างประโยชน์และต่อยอดให้บริษัทได้อีกมากมาย”

องค์ความรู้ที่บงกชสั่งสมขึ้นมาจากการลงมือทำเอง เพราะนโยบายบริษัทในยุคก่อนหน้าพยายามมุ่งเน้นให้พนักงานทุกคนที่เกี่ยวข้องได้เรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง ทำให้คนที่ผ่านโรงเรียนแห่งนี้มีความสามารถทำงานได้หลากหลายประเภท

“เราสอนคนให้ต้องลงมือทำเอง แล้วการลงมือทำเองจะทำให้รู้ว่า อุปกรณ์หรือเครื่องจักรชิ้นนั้นมีปัญหาอะไรที่สามารถแก้ไขได้เอง แล้วความรู้

แม้จะเป็นโรงเรียนต้นแบบให้กับนักเรียน
มาหลายรุ่น แต่บงกชยังมีความท้าทายให้เรียนรู้
อีกมากมายในอนาคต **คุณประทีป มหาสวัสดิ์**
ผู้จัดการแทนผลิตโครงการบงกชเหนือ อธิบายถึง
ความท้าทายของบงกชว่า “อย่างแรกคืออายุของแท่น
พอเวลาผ่านไปเครื่องจักรก็เก่า วิธีการก็เก๋าลง เรา
จะอย่างไรให้ใช้ได้ต่อไป บวกกับพอมือเครื่องจักร
มากขึ้น แต่เราไม่สามารถเพิ่มจำนวนคนดูแลได้
เพราะที่นอนมีจำกัด ก็ต้องวางแผนให้ดี เรื่อง
การซ่อมบำรุงก็ท้าทายครับ งานโลจิสติกส์ก็ท้าทาย
เพราะจำนวนแท่นมากขึ้น แต่ทรัพยากรเท่าเดิม
เราต้องปรับวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น”

ก็จะติดตัวเราไป นี่เป็นการเรียนรู้ที่ดีสำหรับ
พนักงานเทคนิค Offshore เลยก็ว่าได้” **อดีตผู้จัดการ**
แทนผลิตบงกช คุณสหวิทย์ วรทรัพย์ รักษาการ
ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายงานวิศวกรรม
และปฏิบัติการหลุมเจาะ อธิบายนโยบายที่นำมา
ใช้ตลอดตั้งแต่ ปตท.สม. เข้ามาเป็นผู้ดำเนินการ
ในแหล่งบงกช

แม้ว่าโครงสร้างแท่นนั้นจะประกอบขึ้น

จากการออกแบบทางวิศวกรรมที่แม่นยำ
ซับซ้อน และเป็นส่วนผสมของ
เทคโนโลยีในหลายยุคสมัย แต่สิ่ง
ที่ทำให้แหล่งบงกชมีอัตลักษณ์
คือแก่นขององค์ความรู้ “ความที่
แหล่งบงกชเป็นแหล่งแรกที่บริษัท
ดำเนินการด้วยตัวเอง เลยนผ่าน
กระบวนการคัดกรองโดยธรรมชาติ สิ่งที่ไม่ดี
ทำแล้วไม่ได้ผล ก็จะถูกกำจัดออกไปเองโดย
ธรรมชาติจนเหลือแต่แก่น สิ่งที่ได้ผลจะยังคงอยู่
แต่พวกเราก็ยังคงพัฒนาและต่อยอดกันอยู่เรื่อย ๆ”
คุณกิตติธัช มูลศาสตร์ ผู้จัดการแทนผลิต
โครงการบงกชใต้ กล่าว

“
แหล่งบงกชเป็นมากกว่า
ที่ทำงาน เพราะแหล่ง
บงกชเป็นโรงเรียนที่สอน
ประสบการณ์การทำงาน
ให้ผมและเพื่อน ๆ น้อง ๆ อีก
หลายคนได้ต่อยอดองค์ความรู้ และ
สามารถนำไปสร้างประโยชน์และ
ต่อยอดให้บริษัทได้อีกมากมาย

— คุณพลศักดิ์ อภิวัฒน์สิงการ —
ผู้จัดการอาวุโส ฝ่ายปฏิบัติการผลิต
โครงการผลิตนอกชายฝั่งประเทศไทย

เสน่ห์ของบงกช

คุณดิษฐพล สุทธิโอสถ รักษาการผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายงานความปลอดภัย มั่นคง อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม อดีตผู้จัดการแทนผลิตบงกชอีกคนหนึ่ง เล่าว่า ตอนที่เขาต้องย้ายไปเป็นผู้จัดการแทนบงกชใหม่ๆ เขามีเวลาเตรียมตัวเพียง 3 วัน จากชีวิตการทำงานบนฝั่งเปลี่ยนมาสู่การทำงานในทะเล “ผมรู้สึกชีวิตมันเปลี่ยนเร็ว และตื่นเต้นหลายอย่าง ก็บอกกับ

ครอบครัวตรง ๆ ว่าคงต้องไป เพราะเราทำงานบริษัทปิโตรเลียม Mobility ก็ต้องพร้อม เขาสั่งให้ไปไหนก็ต้องลุย ตอนนั้นลูกชายอายุประมาณ 4 ขวบ ยังเล็กอยู่ ลูกสาวประมาณ 8 ขวบ ภรรยา ก็จะกังวลและเป็นห่วง แต่โชคดีที่ตอนอยู่ที่นั่นมีโทรศัพท์ ก็ช่วยได้เยอะ”

ส่วน คุณอนุวัตร ละอองเทพ ผู้จัดการแทนผลิตโครงการบงกชเหนือ ก็กังวลไม่น้อย

ไปกว่ากัน เมื่อทราบว่าต้องมาทำงานในสถานที่
ห่างไกลครอบครัวเป็นครั้งแรก “แหล่งบงกชเป็น
โครงการ Offshore ที่แรกที่ผมลงมาทำงาน ครั้งแรก
ยอมรับว่ากังวล และคิดว่าคงทำงานลำบาก”
คุณอนุวัตร กล่าว

ชีวิตบนแท่นเจาะกลางทะเลอาจเป็นภาพ
ของความว้าเหว่ ห่างไกล และยากลำบาก แต่
ความเป็นจริงกลับต่างออกไป เพราะที่นี้คือช่วงเวลา

“

มันคือบรรยากาศการทำงาน
ที่คุยกันง่าย มีปัญหาอะไร
ก็ปรึกษากันง่าย คุยกัน
แก้ปัญหากันเลย ไม่ต้องมี
ลำดับหลายขั้นตอน คุณสามารถไปคุย
กับผู้จัดการแท่นหรือ Field Manager
หรือคนอื่น ๆ ได้เลย เพราะประตูห้อง
เปิดอยู่ตลอด

— คุณสหวิษั วรรณวิทย์ —
รักษาการผู้อำนวยการผู้จัดการใหญ่
สายงานวิศวกรรมและปฏิบัติการหลุมเจาะ

”

“

พี่ ๆ เพื่อน ๆ ที่นี่เขา
อยู่กันแบบอบอุ่น เวลางานก็
ทำงานกันเต็มที่ ขณะเดียวกัน
พอนอกเวลางาน จากที่เรารู้สึกกลัวว่า
จะอยู่ไม่ได้ จริง ๆ แล้วไม่ใช่เลย เพราะ
เราอยู่ด้วยกันเหมือนครอบครัว

– คุณอนุวัตร ละอองเทพ –
ผู้จัดการแทนผลิตโครงการบงกชเหนือ

”

การทำงานที่เต็มไปด้วยความใกล้ชิดสนิทสนมและ
บรรยากาศความเป็นพี่น้อง ส่วนหนึ่งเป็นเพราะพื้นที่
จำกัด ทำให้ทุกคนพบหน้ากันบ่อย และมีโอกาสทำ
กิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน “แต่พอลงมาแล้ว สิ่งที่เราคิดไว้
แต่ต้นกลับไม่ใช่แบบนั้น เพราะพี่ ๆ เพื่อน ๆ ที่นี่
เขาอยู่กันแบบอบอุ่น เวลางานก็ทำงานกันเต็มที่
ขณะเดียวกันพอนอกเวลางาน จากที่เรารู้สึกกลัวว่า
จะอยู่ไม่ได้ จริง ๆ แล้วไม่ใช่เลย เพราะเราอยู่ด้วยกัน
เหมือนครอบครัว” **คุณอนุวัตร อธิบาย**

“มันเป็นบรรยากาศการทำงานที่คุยกันง่าย มีปัญหาอะไรก็ปรึกษากันง่าย
คุยกันแก้ปัญหาทันเลย ไม่ต้องมีลำดับหลายขั้นตอน คุณสามารถไปคุยกับ
ผู้จัดการแทนหรือ Field Manager หรือคนอื่น ๆ ได้เลย เพราะประตูห้อง
เปิดอยู่ตลอด” **คุณสหวิทย์ วรทรัพย์ รักษาการผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่
สายงานวิศวกรรมและปฏิบัติการหลุมเจาะ** เล่าถึงบรรยากาศการทำงาน
ที่แหล่งบงกช

หลังจาก ปตท.สผ. เข้ารับช่วงเป็นผู้ดำเนินการในแหล่งบงกชในปี พ.ศ.
2541 ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งหลัก ๆ จึงเริ่มเปลี่ยนเป็นคนไทยมากขึ้น
ในช่วงนี้เองบรรยากาศความใกล้ชิดสนิทสนมจึงค่อย ๆ เริ่มบ่มเพาะ จนเกิดเป็น
บรรยากาศการทำงานเฉพาะตัว และพัฒนามาเป็นจุดแข็งของทีม “กับคนไทย
ในยุคนี้จะสนิทสนมกันมากกว่า อย่างผมตอนนี้เป็น Field Manager เวลา
น้อง ๆ ต้องการอะไร เขาก็กล้ามาบอก ถ้าไม่เหลือปากว่าแรงเราช่วยเต็มที่”
คุณประทีป มหาสวัสดิ์ ผู้จัดการแทนผลิตโครงการบงกชเหนือ เปรียบเทียบ
บรรยากาศที่ต่างกันระหว่างสองยุค

รุ่นพี่ที่ผ่านประสบการณ์บงกชมาก่อนหน้าต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า
คนรุ่นต่อไปที่มารับไม้ต่อ นอกจากจะได้เรียนรู้เทคนิคทางด้านวิศวกรรมแล้ว
ยังได้ซึมซับประสบการณ์ล้ำค่าที่หาจากที่อื่นไม่ได้ และยังเป็นบันไดสู่ความ
ก้าวหน้าในอนาคตได้อย่างดี

“อย่างแรกคือเรื่องของ ‘บรรยากาศการทำงาน’ เราอยู่กันแบบพี่น้อง
ไม่แยกสถาบัน ส่วนเรื่องงานก็อยากให้ ‘เรียนรู้งานของคนอื่นด้วย’ เพื่อให้เรา
ได้รับโอกาสในการทำงานหรือเติบโตในหน้าที่การงาน เราจะได้พร้อม อยากรอ
จนถึงวันที่เราเติบโตแล้วค่อยมาเรียนรู้งาน” **คุณประทีป** ทิ้งท้าย

จิตวิญญาณชาวแท่น

คุณกิตติธัช มุลศาสตร์ ผู้จัดการแท่นผลิตโครงการบงกชใต้ ยังจำเหตุการณ์ซ่อมแซมวาล์วฉุกเฉินในครั้งนั้นได้ดี

“ตอนนั้นเรามีเวลา 3 ชั่วโมงเท่านั้นครับ” **คุณกิตติธัช** กล่าว

วาล์วใหญ่ตัวนั้นกำลังจะชำรุด ถูกตรวจพบก่อนที่จะเสียหาย แต่การซ่อมบำรุงจะส่งผลให้บงกชต้องหยุดการผลิตไป 1 สายการผลิต เท่ากับอัตราการผลิตจะลดลงเหลือเพียงครึ่งเดียว สำหรับแหล่งก๊าซที่เป็นเสาหลักในการผลิตไฟฟ้าของประเทศไทยอย่างแหล่งบงกช การหยุดส่งก๊าซเข้าระบบเพียงระยะเวลาสั้น ๆ ก็อาจส่งผลกระทบต่อเสี่ยหายเป็นวงกว้างอย่างประเมินค่าไม่ได้

“พวกเราวางแผนเสร็จสรรพ นัดเวลากัน กินข้าวเสร็จแล้ว บ่ายโมงตรงมาเจอกันที่หน้างาน ผมเดินไปที่หน้างานตอนบ่ายโมงตรงก็เจอทีมก่อสร้างประมาณ 10 คน ผู้กวาล์วน้ำหนักเกือบตันสำหรับเตรียมยกเสร็จเรียบร้อย ทีม Mechanic ยืนถืออุปกรณ์รออยู่ 4 - 5 คน ทีมเครื่องมือวัดยืนถืออุปกรณ์รออยู่อีก 4 - 5 คน แล้วก็พนักงานฝ่ายผลิตยืนรออีก 2 - 3 คนเพื่อจะหยุด

เครื่องจักรและเอาก๊าซฯ ออกจากระบบ” **คุณกิตติธัช** เล่าถึงภาพแรกที่ได้เห็น

“พอเรานับถอยหลังกันถึงศูนย์ กดปุ่มหยุดปั๊บบ ทุกคนเข้าไปรุมตาม Sequence เหมือนรถ F1 เข้าพิท จบภายใน 2 ชั่วโมงครึ่ง วาล์วตัวใหม่ เข้าประกอบเสร็จ ติดตั้ง เซ็ครอยรั่ว กดปุ่ม START เอาก๊าซเข้าเหมือนเดิมได้ จบใน 3 ชั่วโมง นั่นคือสิ่งที่ไม่คิดว่าจะเกิดขึ้นในลักษณะงานแบบนี้ ผมรู้สึก ดีมาก ๆ เพราะไม่เคยเห็นอะไรแบบนี้มาก่อน และเพิ่งเคยเห็นครั้งแรกที่แหล่ง บงกช” **คุณกิตติธัช** เล่าถึงความประทับใจต่อการทำงานของทีมที่ทุกคนรู้หน้าที่ ของตัวเอง ทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถและมีความเป็นมืออาชีพ

นั่นคือหนึ่งในเหตุการณ์ที่สะท้อนถึงจิตวิญญาณของคนบงกช และความ มุ่งมั่นในการทำงานท่ามกลางสภาวะกดดัน ความพร้อมเพรียงแบบนี้จะเกิดขึ้น ไม่ได้ถ้าไม่ผ่านการวางแผนที่ดี แต่เหนืออื่นใดคือทัศนคติที่สร้างบรรยากาศ ให้เกิดความมุ่งมั่นแบบเดียวกัน **คุณกิตติธัช** สรุปว่า “ทุกคนมีเป้าหมายร่วมกัน มีความมุ่งมั่นแบบเดียวกัน และจะทำแบบขอไปทีไม่ได้ ต้องจริงจัง แม้ว่า

ฝนจะตก ฟาร์มร้อง เวลาไหนก็ต้องทำ แล้วเหตุการณ์แบบนี้ก็เกิดขึ้นอีกหลายครั้งครับ บางทีเกิดตอนกลางคืน ตอนเช้าตัวก็เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เราก็คงต้องทำ”

ขณะที่ **คุณอนุวัตร ละอองเทพ ผู้จัดการแท่นผลิตโครงการบงกชเหนือ** ตั้งข้อสังเกตว่า “คนทำงานที่อยู่บนแท่นจะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ หรือมี Ownership ที่สูงมากครับ สิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ไปทำงานเขาก็ทำเต็มที่ พอทำเต็มที่ความเป็นทีมก็เข้ามา ผลที่ออกมาก็สำเร็จได้ด้วยดี”

แม้จะห่างไกลจากการรับรู้ของคนบนฝั่ง แต่จิตวิญญาณของคนบงกชก็เด่นชัดและเป็นเสมือนหนึ่งสัญลักษณ์ขององค์กร “สิ่งที่เราทำบนแท่นมีความสำคัญและมีผลกระทบในภาคการผลิตไฟฟ้าของประเทศหรือปิโตรเคมี เพราะฉะนั้นเวลาเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน จะมีการรวมกันโดยอัตโนมัติโดยไม่มี การยื้อว่าจะไม่รีบ เหมือนทีมฟุตบอลที่ทุกคนอยากทำประตูให้ได้ บางทีอากาศไม่ดี แต่ใจน้องเขาสู้ ผมก็บอกว่าประเมินก่อนนะ ถ้าไม่ไหวก็บอกไม่ไหว เพราะเร็วขึ้นแค่หนึ่งชั่วโมงไม่ได้ทำให้มีชื่อเสียง มีแต่ชื่อเสียง” **คุณดิษฐพล สุทธิโอสถ รักษาการผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายงานความปลอดภัย มั่นคง อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม** กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องเวลาทำงาน

“จิตสำนึกเรื่องความปลอดภัย” คือมรดกที่ตกทอดมาตั้งแต่ยุคบุกเบิก และเป็นหัวใจของการทำงานที่ปลุกฝังกันมารุ่นต่อรุ่น ทุก ๆ วินาทีในแหล่งก๊าซธรรมชาติกลางทะเลมีความเสี่ยงที่ทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกัน ทักษะคตินี้ ซึมซับเป็นนิสัยของคนทำงานแท่นโดยไม่รู้ตัว **คุณสหวิรัช วรทรัพย์ รักษาการผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายงานวิศวกรรมและปฏิบัติการหลุมเจาะ** เล่าว่า รุ่นพี่มักเน้นย้ำเรื่องความปลอดภัยกับรุ่นน้องอยู่เสมอ เพราะอุบัติเหตุเกิดได้ทั้งจากความประมาทของคนและอุปกรณ์ที่เสื่อมสภาพ “เราต้องทำงานให้ปลอดภัยที่สุด เพราะถ้ามีอะไรเกิดขึ้นที่นั่น ก็ไม่มีที่จะให้หนี มีแค่หนึ่งเรื่อง อย่างเดียว งานที่อันตรายแบบนี้เราต้องรอบคอบและคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก”

“ผมจะพูดกับน้องเสมอว่า ในรอบการปฏิบัติงานของเราขอให้ไม่มีใครเจ็บงานสำเร็จลุล่วง และทุกคนกลับบ้านได้อย่างปลอดภัย Mindset นี้จะวนอยู่ในหัวทุกวินาทีครับ” **คุณดิษฐพล** ทิ้งท้าย

“ผมจะพูดกับน้องเสมอว่า ในรอบการปฏิบัติงานของเราขอให้ไม่มีใครเจ็บงานสำเร็จลุล่วง และทุกคนกลับบ้านได้อย่างปลอดภัย Mindset นี้จะวนอยู่ในหัวทุกวินาที”

— คุณดิษฐพล สุทธิโอสถ —

รักษาการผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายงานความปลอดภัย มั่นคง อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

จากผู้เรียนรู้สู่ผู้ถ่ายทอด

การถ่ายทอดและเรียนรู้เกิดขึ้นตลอดเวลาที่บงกช และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างคนทำงานแต่ละช่วงวัย คือการผสมผสานการเรียนรู้ที่ไม่หยุดนิ่ง “ผมได้เห็น Generation gap ครับ หนึ่งในนั้นคือเรื่องของ Capability โดยเฉพาะเรื่องของคอมพิวเตอร์ พี่รุ่นเก่าบางคนจะไม่คุ้นเคยกับการใช้คอมพิวเตอร์ในระบบเอกสาร แต่เด็ก ๆ รุ่นใหม่จะเก่งเรื่องนี้” **คุณธนพงศ์ อัครววุฒิชัย หัวหน้าปฏิบัติการผลิต** ตั้งข้อสังเกตจากการได้ร่วมงานระหว่างคนทั้งสองช่วงวัย

แหล่งบงกชในยุคบุกเบิกมีสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้แตกต่างจากทุกวันนี้ ยุคนั้นไม่มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ และทุกคนต้องเรียนรู้จากการลองผิดลองถูก “ผมว่ายุคนั้นยากกว่ายุคนี้มาก ยุคนี้เราอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ค่อนข้างสบายใจกว่า ในยุคนั้นมีชาวต่างชาติอยู่ด้วยเยอะ พี่ ๆ เขาต้องแข็งแรงร่างกายและใจจริง ๆ” **คุณกิตติธัช มูลศาสตร์ ผู้จัดการแทนผลิตโครงการบงกชได้** กล่าว

ถ้าแหล่งบงกชในยุคบุกเบิกคือแหล่งเรียนรู้จากผู้ร่วมงานชาวตะวันตก ยุคปัจจุบันนี้ก็คือแหล่งเรียนรู้ทั้งจากการปฏิบัติงานและเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงานในแต่ละช่วงวัย **คุณกิตติธัช** เล่าว่า “ผมได้เห็นตัวอย่างดี ๆ จากรุ่นพี่ที่เขาเติบโตไปเป็นผู้บริหารระดับสูงกันแล้ว ผมได้เห็นตัวอย่างในการเป็นผู้นำที่ดี การตัดสินใจ การวางตัว และการแก้ปัญหา”

การทำงานที่แทนทั้งในอดีตและปัจจุบันมีความโดดเด่นสูง **คุณกิตติธัช** เล่าว่า “เรามีก่อนอยู่แค่นี้และมีข้อจำกัดมากมาย แต่ว่าเป้าหมายของเราต้องส่งก๊าซฯ และผลิตตลอดเวลา 24 ชั่วโมงต่อวัน เราต้องดูแลทุกอย่างให้ทำงานปกติ ทุกคนต้องปลอดภัย การทำงานแบบนี้มีความกดดันสูง วันนี้แม้เราจะอยู่กับมันจนเป็นเรื่องปกติแล้ว แต่กว่าจะสามารถพัฒนามาถึงตรงนี้เราต้องเลียนแบบและเรียนรู้จากรุ่นพี่มากมาย”

ไม่เพียงรุ่นน้องเรียนรู้จากรุ่นพี่ แต่รุ่นพี่ยังได้เรียนรู้จากรุ่นน้องใหม่ ๆ เช่นเดียวกัน “สิ่งที่ผมได้เรียนรู้จากรุ่นใหม่คือ เขามีความรวดเร็วในการคิดและทำ ผมเองเคยทำงานกับทั้งพี่ ๆ รุ่นเมื่อ 25 ปีที่แล้วกับน้องรุ่นใหม่ ๆ ที่เพิ่งเข้ามา ทำให้ตัวผมเองก็ต้องปรับตัวเหมือนกัน ขณะเดียวกันก็ต้องชื่นชมน้อง ๆ ที่พอเข้ามาที่นี่แล้วเห็นวัฒนธรรมของพี่ ๆ ที่อยู่กันหลายรุ่นในปัจจุบัน น้อง ๆ ก็รับมาหารุ่นพี่ได้ดีทีเดียว เลยทำให้การทำงานร่วมกันลงตัวมาก” **คุณอนุวัตร ละอองเทพ ผู้จัดการแทนผลิตโครงการบงกชเหนือ** กล่าว

ส่วน **คุณประทีป มหาสวัสดิ์ ผู้จัดการแทนผลิตโครงการบงกชเหนือ** ได้เรียนรู้ว่า การบริหารคนทำงานรุ่นใหม่ต่างจากยุคก่อนและต้องใช้วิธีที่ต่างไป “ถ้าเราจะให้คนรุ่นใหม่ทำอะไร ต้องพูดให้ชัดเจนว่าทำไปเพื่ออะไร และไม่ต้อง

“
ผมได้เห็นตัวอย่างดี ๆ
จากรุ่นพี่ที่เขาเติบโต
ไปเป็นผู้บริหารระดับสูง
กันแล้ว ผมได้เห็นตัวอย่าง
ในการเป็นผู้นำที่ดี การตัดสินใจ
การวางตัว และการแก้ปัญหา

— คุณกิตติธัช มูลศาสตร์ —
ผู้จัดการแทนผลัดโครงการบงกชใต้

”

บอกละเอียดว่า Step 1 2 3 4 ทำแบบนี้ละ แคบอก
จุดหมายเขาเฉย ๆ เดี่ยวเขาจะหาวิธีทำเองครับ
ซึ่งวิธีการนี้ดีกว่า เพราะถ้าเขาได้คิดเอง เขาจะภูมิใจ
ว่าสิ่งนี้มาจากเขา”

การหมุนเวียนงานเป็นเรื่องปกติ รุ่นพี่มักบอก
กับรุ่นน้องเสมอว่า การหมุนเวียนงานคือโอกาสใน
การเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เสมอ **คุณดิษฐพล สุทธิโอสถ**
รักษาการผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายงาน
ความปลอดภัย มั่นคง อาชีวอนามัยและ
สิ่งแวดล้อม กล่าวว่ “อย่ามองว่าการย้ายหรือ
การหมุนเวียนจะแยเสมอไป เพราะในอุปสรรคก็มี
มีเชิงบวกเสมอ ทำให้เราเก่งและแข็งแรงขึ้น ผม

อยากให้รุ่นหลังมองว่า องค์กรจะแข็งแรงได้ คนก็
ต้องกล้าที่จะขยับขยายเหมือนกัน”

จากรุ่นน้องที่เคยเรียนรู้จากรุ่นพี่ในยุคบุกเบิก
มาสู่ผู้ถ่ายทอดให้รุ่นน้องในยุคปัจจุบัน ทุก ๆ คน
ต่างภาคภูมิใจในภารกิจส่งต่อ แต่สิ่งที่ควรรักษาไว้
คือวัฒนธรรมและจิตวิญญาณของคนบงกช
ทั้งทัศนคติความรู้สึกรับผิดชอบร่วมกัน ความ
กลมเกลียว และความเป็นพี่น้อง **คุณกิตติธัช**
บอกว่า “สิ่งที่เราพูดเสมอคือ ระบบการทำงาน
Procedure เทคโนโลยีต่าง ๆ สามารถเปลี่ยนแปลง
ได้หมด แต่สิ่งที่จะอยู่ต่อไปและถ่ายทอดต่อกัน
โดยไม่เปลี่ยนคือ บรรยากาศการทำงาน ค่านิยม

และทัศนคติ ถ้าเราทำได้แบบนี้ต่อไปกับ
ทุกคน ทุกคนที่มา แล้วสานต่อไปเรื่อย ๆ
เราก็จะอยู่กันอย่างมีความสุขและทำงาน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ”

**คุณวุฒิพล ท้วมภูมิงาม รองกรรมการ
ผู้จัดการใหญ่ กลุ่มงานโครงการผลิต** บอกว่า
แหล่งบงกชได้สั่งสมองค์ความรู้และทำให้
หลาย ๆ โครงการของบริษัทที่มีบุคลากรที่เป็นคนไทย
ร้อยเปอร์เซ็นต์ “ดีใจและภูมิใจในคนของเรา จะเห็น
ว่ารุ่นแรก ๆ ที่เรากอดคอกทำงานมาด้วยกัน นื่อง ๆ
ก็เติบโตเป็น Field Manager หลายคน ที่อ่าวไทย
ก็เป็นคนไทยร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่ว่าจะเป็นบงกชเหนือ
บงกชใต้ หรืออาทิตย์ ในฐานะรุ่นพี่ที่ได้เห็นน้อง ๆ
ประสบความสำเร็จ เติบโตในหน้าที่การงาน ก็รู้สึก
ภูมิใจครับ”

“

ดีใจและภูมิใจในคนของเรา
จะเห็นว่ารุ่นแรก ๆ ที่เรา
กอดคอกทำงานมาด้วยกัน
นื่อง ๆ ก็เติบโตเป็น Field Manager
หลายคน ที่อ่าวไทยก็เป็นคนไทย
ร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่ว่าจะเป็นบงกชเหนือ
บงกชใต้ หรืออาทิตย์ ในฐานะรุ่นพี่
ได้เห็นน้อง ๆ ประสบความสำเร็จ
เติบโตในหน้าที่การงาน ก็รู้สึกภูมิใจครับ

— คุณวุฒิพล ท้วมภูมิงาม —
รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ กลุ่มงานโครงการผลิต

”

บงกชไม่ใช่แค่ที่ทำงาน แต่คือบ้านหลังที่สอง

เป็นธรรมเนียมของน้องใหม่เมื่อมาทำงานที่บงกช คือการถูกส่งให้ไปนอนที่ Floating Storage Barge หรือเรือกักเก็บคอนกรีตลอยลำอยู่ข้าง ๆ แทนผลิตทุก ๆ เข้าพวกเขาจะต้องตื่นนอนตั้งแต่ 05.00 น. เพื่อเดินทางออกมาทำงานที่แทนพร้อมกับเรือตอน 05.30 น. และกลับไปตอน 18.30 น. กิจกรรมนี้จะซ้ำไปมาเป็นเวลาร่วมเดือนกว่า ๆ แต่ก็ในช่วงเวลาที่สร้างระเบียบวินัยและความอดทนได้เป็นอย่างดี และบางคนนิยามว่าเป็นช่วง “รับน้อง”

คุณธนพงศ์ อัครวาทิชัย ผ่านช่วงนั้นมาแล้ว และใช้เวลาเพียง 2 - 3 เดือน เขาก็คุ้นเคยกับกิจกรรมทำนองนั้น รวมทั้งซึมซับบรรยากาศ “พี่น้อง” บนแท่นจนคุ้นชิน ทุกวันนี้จากน้องใหม่ **คุณธนพงศ์** ก้าวมาเป็น Production Superintendent หรือหัวหน้าปฏิบัติการผลิตในปัจจุบัน

“ที่ ๆ แต่ละคนจะค่อนข้างมีมาตรฐานความปลอดภัยสูงมาก เวลาจะทำอะไรที่จะคิดหลายรอบมาก ทำให้ว่าผมจะลงมาทำงานที่นี่ได้ยากมาก ๆ” **คุณธนพงศ์** เล่า

ชีวิตชาวแท่นมีความพิเศษแตกต่างจากการทำงานในอาชีพอื่น ๆ เพราะจะแบ่งเวลาการทำงานกันเป็น “รอบปฏิบัติการ” และหยุดพักตามจำนวนวันที่มาทำงาน เช่น ทำงานรอบละ 21 วัน และหยุดพักอีก 21 วัน ทำให้ชีวิตครึ่งหนึ่งจะอยู่ที่แท่นและอีกครึ่งหนึ่งอยู่กับครอบครัว จนเปรียบได้ว่าแท่นคือบ้านหลังที่สอง “ถ้าชีวิตคนเราปีหนึ่งมี 365 วัน ทุกคนจะอยู่ที่นี้ 182 วันเป็นอย่างน้อยครั้นนั้นแปลว่า ร้อยละ 50 ในชีวิตของเราจะอยู่กับครอบครัวที่บ้านครึ่งหนึ่งและอยู่กับคนที่นี้ครึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นเวลาว่าง วันหยุดของเราจะไม่ตรงกับเพื่อนฝูง ก็เลยกลายเป็นว่า พอเราอยู่ที่นี้เราจะสนิทสนมกันมาก เพราะเราอยู่ด้วยกัน 24 ชั่วโมงแล้วความสนิทสนมก็ส่งต่อไปถึงช่วงเวลาก็ก็นั่ง Hang out กับเพื่อนที่ทำงานด้วยกันนี่แหละ” **คุณกิตติธัช มูลศาสตร์ ผู้จัดการแทนผลิตโครงการบงกช** ได้อธิบายถึงลักษณะเฉพาะตัวของชีวิตคนทำงานแท่น

การอาศัยอยู่บนแท่นตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้ทุกคนต้องเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา **คุณกนกพร สินธวารยัน วิศวกรกระบวนการผลิต** ผู้เคยผ่านงานจาก “โรงเรียนบงกช” มาเป็นเวลา 2 ปีเต็ม เล่าว่า แม้ช่วงเวลาที่ได้สัมผัสชีวิตบนแท่นจะไม่ยาวนานนัก แต่เขาก็สัมผัสได้ถึงความทุ่มเทของรุ่นพี่ ทั้งในเรื่องความพยายามช่วยเหลือให้น้องใหม่ปรับตัวได้ และการทำงาน “ระดับหัวหน้าจะเข้างาน 07.00 - 19.00 น. แต่หากมีเหตุฉุกเฉินตอนกลางคืนก็ต้องตื่นลงมา หรือพี่บางคน

ที่เข้ากะกลางวัน หากเกิดเหตุอะไรตอนกลางคืน จะโดนปลุกลงมา ก็มี เลยต้องทำกันตลอด Stand by 24 ชั่วโมงจริง ๆ” **คุณกนกพร** กล่าว

ขณะที่การดำรงชีวิตบนแท่นเป็นภาพที่คนบนฝั่งอาจจินตนาการไม่ถึง แน่นอว่าเป็นภาพของเว็มน้ำที่ห่างไกลและเปล่าเปลี่ยว แต่บรรยากาศที่นั่นไม่ได้ “อ้างว้าง” อย่างที่คนบนฝั่งจินตนาการ เพราะด้วยสาธารณูปโภคที่ค่อนข้างเพียบพร้อม ทั้งห้องอาหาร ห้องออกกำลังกาย ห้องซ้อมดนตรี ใต้ปิ๊งปอง สนามฟุตบอล เคเบิลทีวี และอินเทอร์เน็ต ทำให้โลกอันจำกัดบนแท่นกว้างขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก แต่กว่าที่ทุกอย่างจะเพียบพร้อมเช่นปัจจุบัน ผู้มาปฏิบัติงานที่นี่ในยุคบุกเบิกต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมาย

“ตอนนั้นแท่นพักอาศัยยังไม่พร้อม ระบบทำน้ำจืดยังไม่มี เราใช้วิธีนำน้ำจืดจากเรือ

Supply มาเทียบและส่งเข้าไปในถัง ทำอย่างนี้อยู่ 2 - 3 ปี เครื่องทำน้ำจืดถึงมา ในตอนนั้น ทุกวันเราจะเช็คระดับน้ำจืด ถ้ารู้ว่าใกล้จะขาด ทางทีมงานจะเตือน ให้ใช้เท่าที่จำเป็น และอย่าเอาไปล้างพื้น” **คุณประทีป มหาสวัสดิ์ ผู้จัดการ** **แท่นผลิตโครงการบงกชเหนือ** ยกตัวอย่างชีวิตชาวแท่นที่ต้องปรับตัวในอดีต การสื่อสารในยุคก่อนหน้าเป็นข้อจำกัดของชีวิตชาวแท่นเช่นกัน เพราะ

โทรศัพท์ในยุคก่อนใช้สัญญาณดาวเทียม และมีเพียงไม่กี่เครื่อง ทำให้ทุกคน ที่ต้องการติดต่อกับทางบ้านต้องมาเข้าคิวรอใช้ “เมื่อก่อนเรามีแค่สัญญาณ Satellite อย่างเดียวซึ่งเราจะเก็บไว้ใช้กับงาน ให้มากที่สุดครับ อาจจะขอยุคโทรศัพท์ได้นิด ๆ หน่อย ๆ ก็ต้องไม่คุยกันบ่อยไม่เกิน 15 นาที เพราะ โทรศัพท์สาธารณะมี 5 เครื่องคงไม่สามารถให้ ทุกคนบนแท่น 160 - 170 คน มาใช้ได้ เลยต้องมีเวลาจำกัด” **คุณสหวิทย์ วรทรัพย์ วิชาการ** **ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายงานวิศวกรรม** **และปฏิบัติการหลุมเจาะ** เล่า

ทุกวันนี้มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึงแท่น และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการสื่อสาร “ส่วนใหญ่ คนที่นั่นรักครอบครัว อยู่ที่นี่จะให้เห็นมุมอ่อนโยน ของเขา เช่น ตอนเย็น FaceTime คุยกับลูก” **คุณกนกพร** เล่า “ตอนทำงาน พี่ ๆ เขาจะดูซึ่งซึ่ง กันมาก แต่เวลาพักจะเป็นอีกแบบเลย ส่วนพี่ บางคนก็จะเริ่มบ่นถึงภรรยาทำนองว่าให้เงินใช้

น้อยจัง ก็ฆ่า ๆ กันคะ” เธอเล่าพร้อมรอยยิ้ม

“

ระดับหัวหน้าจะเข้าน
07.00 - 19.00 น.

แต่หากมีเหตุฉุกเฉินตอน
กลางคืนก็ต้องตื่นลงมา หรือมีบางคน
ที่เข้ากะกลางวัน หากเกิดเหตุอะไร
ตอนกลางคืนจะโดนปลุกกลางคืนก็มี
เลยต้องทำกันตลอด Stand by
24 ชั่วโมงจริง ๆ

— คุณกนกพร สินวรายืน —
วิศวกรระบบการผลิต

”

แต่การใช้ชีวิตในพื้นที่จำกัดกลางทะเล เป็นการปรับตัวที่ทำทายนมากสำหรับคนที่อายุยังน้อย พวกเขาจึงมักถูกเล่นงานโดยอาการคิดถึงบ้าน และเพื่อนฝูง **คุณอนุวัฒน์ อ่ำอูน ช่างเทคนิค ไฟฟ้าและเครื่องมือวัด** เล่าถึงช่วงแรกว่า “ทรมาน มากครับ ยิ่งมาแรก ๆ ไม่รู้จะคุยกับใครก็นั่งมอง ทะเล ดูปลาเหงา ๆ ไป แต่พี่ ๆ เขาไม่เคยทอดทิ้งเรา ชวนคุย ชวนทำกิจกรรมตลอด บางทีก็เตะบอลบ้าง ทำให้หายเหงาไปได้มากเลย”

ด้วยสาธารณูปโภคที่เพียบพร้อมกว่าในอดีต ทำให้กิจกรรมหลังเลิกงานของชาวแท่นแทบไม่ต่าง กับชีวิตที่บ้าน พวกเขามักมีกิจกรรมร่วมกัน เช่น เล่นดนตรี เล่นกีฬา ดูฟุตบอล ไปจนถึงการเล่นเกมส์ “พี่ ๆ รุ่นเก่าทำไว้ให้แล้ว มีอุปกรณ์ดนตรี มีการฉลองกันตามวาระ เสรีงาน Shut Down ใหญ่ ๆ ก็จะมี Entertain กันบ้าง บางกลุ่มก็นั่งคุยกันบน สวนเล็ก ๆ ขนาดยื่นเข้าแถวหน้ากระดาน 4 คน ก็เต็มทางเดินแล้ว สวนนี้เคยมีฝรั่งมาปลูกพริกไว้ เอาพริกจากเวเนซุเอลาที่เผ็ดสุดในโลกมาปลูก ก็มี นื่อง ๆ คนไทยช่วยดูแล พอพริกออกลูกก็จองคิวกัน ว่าใครจะเอาพริกนี้ไปปลูกต่อ” **คุณดิษฐพล สุทธิโอสถ รักษาการผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายงานความปลอดภัย มั่นคง อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม** เล่าย้อนไปถึงอดีตเมื่อครั้ง ทำงานบนแท่น

“มีช่วงหนึ่งฮิต T25 (การออกกำลังกายแบบ Cardio 25 นาที) บนลานจอดเฮลิคอปเตอร์ เราก็ไป เล่นกัน บางทีมีร้องเพลง เราก็ไปร้องกับเขา มีวงดนตรี มีห้องซ้อมดนตรีบนแท่น ก็จะจับกลุ่มกัน จังหวะเวลา พี่ ๆ ก็จะชวนเราไปร้องเพลงกับเขา” **คุณนกพร** เล่า

“คนที่ไปอยู่ที่โน่นได้ก็ต้องปรับตัวได้อยู่แล้ว ครับ ส่วนใหญ่คนไปแล้วไม่ค่อยอยากจะกลับกัน

สักเท่าไร” เป็นไลฟ์สไตล์ที่ไม่อยากจะเปลี่ยน คือ งานก็สนุก กลับบ้านก็พัก อาจจะมีคิดถึงบ้าน นิดหน่อย แต่แค่บางช่วงเวลา” **คุณสหวิรัช** เล่า

แต่ก็ไม่ว่ายว่าบางครั้งทุกคนย่อมมีภาระ ถูกเงินทางครอบครัวกันบ้าง ที่นี้จึงมีระบบบริหารจัดการที่รอบคอบในการวางแผนการสับเปลี่ยน ผู้ปฏิบัติงานไม่ให้กระทบกับงานหรือเกิดความ บกพร่อง **คุณณพงศ์ อัตวาวุฒิชัย หัวหน้า ปฏิบัติการผลิต** เล่าว่า “บางคนถูกป่วย พ่อแม่ ไม่สบาย เราต้องบริหารจัดการหาคนไปทำงานแทน แต่เราเข้าใจเขา เพราะทุกคนก็รักครอบครัว ผมเลย พยายาม Support เขาให้ดีที่สุด”

และแล้วช่วงเวลาที่ต้องอำลาชีวิตบนแท่น ก็มาถึง สัปดาห์สุดท้ายที่หลาย ๆ คนมักมีความรู้สึก แบบเดียวกัน “รู้สึกใจหาย เราปลูกปล้ำกับมันมา” **คุณวุฒิพล ท่วมภูมิงาม รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ กลุ่มงานโครงการผลิต** รำลึกถึงช่วงเวลาทำงาน บนแท่น

“ทุกคนจะมีอาทิตยสุดท้ายก่อนย้าย แต่จะรู้สึก ว่าชีวิตไม่ค่อยสดใส เหมือนย้อนภาพความทรงจำ ตั้งแต่วันแรกที่เราเพิ่งมาถึง มีทั้งภาพเหตุการณ์สนุก เหตุการณ์เครียด ทั้งเรื่องงาน และการได้รู้จัก คนมากมาย แต่ภาพเหล่านั้นของเราจะไม่มีอีกแล้ว ขณะเดียวกันเราก็จะซึม ๆ เพราะจะจำได้หมด แทบทุกมุมของแท่น เราก็จะมองว่า มุมนี้วิวนี้ อีกหน่อยจะไม่ได้มาแล้ว มองจากสวนไปเห็น อีกแท่น Flare ตอนกลางคืนไฟสะท้อนลงไปบนน้ำ ก็เป็นวิวที่สวยงามอย่างผมชอบถ่ายรูป เอาเขาตั้งกล้อง ไปถ่ายมุมนั้นมุมนี้ ก็ใจหายว่ามุมนี้จะไม่ได้อีกแล้ว กับนื่อง ๆ ที่คุยกันเยอะ แซวกันเยอะ นื่องก็อำเราเยอะแยะ เราอำเขาบ้าง มีเสียงหัวเราะ มีความทรงจำดี ๆ เยอะมาก ก็จะเหลือแต่ความ ทรงจำดี ๆ ตลอดไปครับ” **คุณดิษฐพล** เล่า

“
ตอนนั้นแทนพัก
อาศัยยังไม่พร้อม
ระบบทำน้ำจืดยังไม่มี
เราใช้วิธีนำน้ำจืดจาก
เรือ Supply มาเทียบและ
ส่งเข้าไปในถัง ทำอย่างนี้อยู่
2-3 ปี เครื่องทำน้ำจืดถึงมา
ทุกวันเราจะใช้ระดับน้ำจืด
ถ้ารู้ว่าใกล้จะขาด ทางทีมงาน
จะเตือนให้ใช้เท่าที่จำเป็น

– คุณประทีป มหาสวัสดิ์ –
ผู้จัดการแผนกผลิตโครงการบงกชเหนือ

“คนรุ่นแรก ๆ มาตรฐานการทำงานเขาจะสูงครับ เพราะเขาได้รับการสอนมาจากฝรั่ง ทำให้เขาจะเข้มงวดมาก ส่วนเด็กรุ่นใหม่จะค่อนข้างใจร้อน แต่ก็เรียนรู้อะไรได้เร็ว

— คุณธนพงศ์ อิตวาวุฒิชัย —
หัวหน้าปฏิบัติการผลิต

ส่งต่อสู่รุ่นใหม่

แม้เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่แท่นบงกชบางประเภทจะผ่านยุคสมัยมา 25 ปีแล้ว แต่ที่นี่ยังคงเป็น “โรงเรียน” ของผู้ปฏิบัติงานรุ่นสู่รุ่น **คุณธนพงศ์ อิตวาวุฒิชัย Production Superintendent หรือหัวหน้าปฏิบัติการผลิต** เล่าว่า “ผมได้เรียนรู้ว่าบงกชมีหลาย Generation มากครับ เริ่มตั้งแต่การใช้ระบบลม Pneumatic จากนั้นก็ระบบไฮดรอลิก Hydraulic หลังจากนั้นก็อัพเกรดเป็น PLC เป็นระบบไฟฟ้า คนทำงานที่ ปตท.สผ. จึงต้องมาที่โรงเรียนบงกช เพราะจะเห็น Generation ทุกอย่างตั้งแต่สมัยเก่า และเราก็จะได้เรียนรู้จากระบบเก่า ๆ เพื่อมาพัฒนาให้ดีขึ้น”

ตลอด 25 ปีที่ผ่านมา มีผู้ปฏิบัติงานแต่ละรุ่นสลับสับเปลี่ยนมาที่บงกช แต่ทุกคนมีความแตกต่างกันทั้งภูมิหลัง ลักษณะนิสัย และช่วงวัย “คนรุ่นแรก ๆ มาตรฐานการทำงานเขาจะสูงครับ เพราะเขาได้รับการสอนมาจากฝรั่ง ทำให้เขาจะเข้มงวดมาก” **คุณธนพงศ์** ยกตัวอย่างเปรียบเทียบคนสองวัย “ส่วนเด็กรุ่นใหม่จะค่อนข้างใจร้อน แต่ก็เรียนรู้อะไรได้เร็ว”

คุณธนพงศ์ เล่าว่า ทุกวันนี้เขาเองยังรู้สึกทั้งการออกแบบในยุคบุกเบิก และทั้งกับการเรียนรู้งานของรุ่นพี่ในยุคก่อนหน้า “สมัยบงกชขึ้นใหม่ ๆ พี่ ๆ เขาเล่าให้ฟังว่า ฝรั่งเขาค่อนข้างเข้มงวด และสไตล์การสอนงานเป็นแบบตะวันตกที่ต้องเรียนรู้

ด้วยตนเอง ต่างจากสมัยนี้ที่มาสอนงานกันตรง ๆ พี่ ๆ ที่เขาเก่งมาจนถึงทุกวันนี้เพราะเขารู้จักไปขวนขวายหาความรู้และฝึกทักษะของตัวเอง การทำงานในสมัยก่อนเลยยากกว่าสมัยนี้” **คุณธนพงศ์** กล่าว ขณะที่ **คุณกนกพร สินธวารักษ์ วิศวกรกระบวนการผลิต** เล่าว่า ตลอด 2 ปีที่บงกชคือช่วงเวลาแห่งการเรียนรู้ “ก่อนไปเราแทบไม่มีความรู้อะไรเกี่ยวกับบนแท่นเลย แต่ก็จะมีคนสอน คอยให้ความรู้ เป็นรุ่นพี่รุ่นน้องคอยส่งข้อมูลให้ อย่างเราจะมองในมุมวิศวกรว่า ถ้าจะต้องไปออกแบบที่ Plant อื่น ก็จะได้รู้ว่าต้องทำแบบไหนถึงจะถูกต้อง เพราะออกแบบผิดมาแก้ทีหลังก็ค่าใช้จ่าย ออกแบบเยอะเกินไปตั้งแต่วันแรกก็แพง”

นอกเหนือจากการส่งต่อองค์ความรู้แล้ว รุ่นพี่ที่ผ่าน “โรงเรียนบงกช” มาก่อนยังเน้นย้ำถึงปณิธานที่จะส่งต่อไปยังรุ่นน้องทุก ๆ รุ่น **คุณวุฒิพล ท้วมภูมิงาม รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ กลุ่มงานโครงการผลิต** กล่าวถึงคนที่จะไปใช้ชีวิตบนแท่นว่า “อย่างแรก สุขภาพต้องแข็งแรงตามข้อกำหนด สอง คุณต้องมี EP SPIRIT หรือจิตวิญญาณนักสำรวจ และผลิตปิโตรเลียม ซึ่งเป็นค่านิยมองค์กรของ ปตท.สผ. และสาม เนื่องจากงานนี้เป็นงานหนัก คุณต้องไม่ย่อท้อ ต้องอดทน อย่างที่สี่ มีอะไรต้องพูดตรง ๆ อย่าอ้อมค้อม ผิดก็ว่าผิด ถูกก็ว่าถูก”

ขณะที่คุณดิษฐพล สุทธิโอสถ รักษาการผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายงานความปลอดภัย มั่นคง อาชีวนามัยและสิ่งแวดล้อม กล่าวไว้ว่า คนที่จะเติบโตเป็นผู้จัดการแทน หรือ Field Manager ที่แหล่งบงกชในอนาคต นอกจากจะต้องเป็นคนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญสูง จะต้องรับผิดชอบมากกว่าแค่ภารกิจของบริษัท “ไม่ใช่รับผิดชอบแค่หน้าที่ด้านกิจการบริษัทอย่างเดียว เพราะถ้าเปรียบบงกชเป็นโรงเรียน คนมาทำงานก็เหมือนกับพ่อแม่ส่งลูกมาเข้าโรงเรียน เราต้องดูแลชีวิตเขาให้ดี ทั้งในแง่การบริหารงาน ใส่ใจเนื้องาน

“ ความรู้สึกตอนแรกที่ได้เข้ามาทำงานที่นี้บอกได้เลยว่าภูมิใจมาก ตอนนั้นว่าภูมิใจแล้ว แต่ตอนนี้ภูมิใจกว่าครับ เพราะเมื่อก่อนเราคิดแค่ว่าทำหน้าที่ผลิตก๊าซฯ แต่ตอนนี้รู้แล้วว่าสิ่งที่เรากำลังทำคือเส้นเลือดใหญ่ของประเทศ

— คุณอนุวัฒน์ อ่ำอุ่น —
ช่างเทคนิคไฟฟ้าและเครื่องมือวัด

”

ในแต่ละวันว่าเราบริหารความเสี่ยงได้ดีหรือเปล่า การพูดคุยในเชิงจิตวิทยา ความเป็นอยู่ให้สามัคคีกัน แล้วคิดแบบถูกต้อง”

สำหรับทุกชีวิตบนแท่น นอกเหนือจากสำนึก เรื่องความปลอดภัย การรักษาบรรยากาศการอยู่ร่วมกันคือหัวใจสำคัญที่รุ่นพี่เน้นย้ำและส่งต่อให้ น้อง ๆ “เราอยากให้เราปรับตัวเรื่องความเป็นอยู่ครับ เพราะเราทำงานอยู่ที่นี้ 3 อาทิตย์ กลับบ้าน 3 อาทิตย์

เราไม่ได้ทำงานแบบพนักงานออฟฟิศทั่วไป แต่จะเจอหน้ากันตลอด 24 ชั่วโมง” **คุณอนุวัฒน์** เล่า

“ความรู้สึกตอนแรกที่ได้เข้ามาทำงานที่นี่ บอกได้เลยว่าภูมิใจมาก ตอนนั้นว่าภูมิใจแล้ว แต่ตอนนี้ภูมิใจกว่าครับ เพราะเมื่อก่อนเราคิดแค่ว่าทำหน้าที่ผลิตก๊าซฯ แต่ตอนนี้รู้แล้วว่าสิ่งที่เราทำมันคือเส้นเลือดใหญ่ของประเทศ” **คุณอนุวัฒน์** ทิ้งท้าย

Chapter 3

The Sustainability:

การเติบโต

อนาคต และความยั่งยืน

ระบบนิเวศใต้ทะเล สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ตลอดการดำเนินงานมากกว่า 2 ทศวรรษ ปตท.สผ. ไม่ได้เพียงแค่แสวงหาแหล่งพลังงานมาเพื่อความมั่นคงของประเทศไทย แต่ยังมีมุ่งมั่นยกระดับสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินธุรกิจมีความยั่งยืน

ตั้งแต่ พ.ศ. 2556 เป็นต้นมา ปตท.สผ. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกระบวนการผลิตสะสมผ่านการดำเนินโครงการต่าง ๆ ได้มากกว่า 1,000,000 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า จนถึงปัจจุบัน และยังเดินหน้าโครงการที่ช่วยให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงทุก ๆ ปี ตลอดการดำเนินโครงการต่าง ๆ ปตท.สผ. รับผิดชอบต่อสังคมมาอย่างต่อเนื่อง โดยได้ดำเนินนโยบายด้านความปลอดภัย มั่นคง อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม (SSHE) และแนวทางการบริหารจัดการสีเขียว (Green Practices Roadmap) เพื่อให้การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

แหล่งก๊าซฯ บงกชเป็นโรงเรียนต้นแบบที่ไม่เพียงปมเพาะบุคลากรด้านปิโตรเลียมจากรุ่นสู่รุ่น แต่ยังเป็นต้นแบบของการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี และยังเป็นมาตรฐานที่สูงของการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในการดำเนินโครงการอื่น ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยที่ผ่านมาได้มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาผสมผสานเพื่อให้การดำเนินงานเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากที่สุด เช่น เทคโนโลยี Water Injection อัดน้ำโคลนที่ปนขึ้นมาระหว่างกระบวนการผลิตกลับลงไปยังหลุมลึกประมาณ 1,000 - 2,000 เมตร แทนการปล่อยลงสู่ทะเล เทคนิคดังกล่าวได้รับการพัฒนาต่อเนื่องจนกระทั่งใน พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา สามารถควบคุมไม่ให้เกิดการปล่อยน้ำจากกระบวนการผลิตออกสู่สิ่งแวดล้อมได้ร้อยละ 100 นี้คือตัวอย่างยืนยันว่าการดำเนินงานของ ปตท.สผ. ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

คุณพลศักดิ์ อภิวฒนลังการ ผู้จัดการอาวุโส ฝ่ายปฏิบัติการผลิตโครงการผลิตนอกรายฝั่งประเทศไทย กล่าวว่า “ปตท.สผ. มีมาตรฐานการดำเนินการที่สูงมาก โดยเฉพาะที่แท่นผลิตบงกช ทำให้ปัจจุบันระบบนิเวศของทะเลบริเวณแท่นและรอบ ๆ ยังมีความอุดมสมบูรณ์สูงที่สุด”

หลักฐานความมั่งคั่งของระบบนิเวศได้แท่นคือภาพสะท้อนของการอยู่ร่วมกันระหว่างโครงการผลิตปิโตรเลียมกับความหลากหลายของสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน ยกตัวอย่างเช่น ที่ได้พื้นน้ำของแหล่งบงกชมีแขกคนสำคัญอย่าง “ฉลามวาฬ” แวะเวียนมาเยี่ยมอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี การพบฉลามวาฬเป็นดัชนีชี้วัดถึงความหลากหลายทางชีวภาพ เนื่องจากอาหารของฉลามวาฬคือแพลงก์ตอนและสัตว์ทะเลขนาดเล็กที่บอบบางต่อมลพิษและสารเคมี ต่างจากส่วนอื่น

ของท้องทะเลที่มีการพบฉลามวาฬได้ยากมาก **คุณวุฒิพล ท้วมภูมิงาม รองกรรมการผู้จัดการใหญ่กลุ่มงานโครงการผลิต** เล่าว่า “เราเจอฉลามวาฬและโลมาบ่อย ที่แท่นจะมีปลาค่อนข้างชุม อย่างฉลามวาฬเห็นตั้งแต่ตัวเล็กจนถึงตัวใหญ่เลย”

นอกจากนั้น โครงการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพบริเวณใต้แท่นผลิตยังพบว่า ใต้แท่นผลิตต่าง ๆ เป็นบ้านที่อุดมสมบูรณ์ของเหล่าสัตว์ทะเล เช่น ปลากล้วย ปลากะพงลาย ปลามัง ปลาสลิด หินลายบัง และแมงกะพรุน เป็นต้น

ไม่เพียงแต่การอยู่ร่วมกับธรรมชาติ การดำเนินธุรกิจยังควบคู่ไปกับการสร้างแหล่งทรัพยากรทางทะเลหรือฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ เพื่ออนาคตที่ยั่งยืนตลอดไป

อย่างก้าวสู่สากล

กลางผืนน้ำกว้างใหญ่ ห่างไกลจากบ้านเกิด และคนรัก เจ้าหน้าที่ของ ปตท.สผ. ยังคงแสวงหาแหล่งพลังงานมาเพื่อประเทศไทย

นับตั้งแต่บุกเบิกด้านองค์ความรู้จากผู้ร่วมทุนชาวตะวันตก จนคนไทยเติบโตและเป็นผู้ดำเนินการได้เอง ในที่สุดทุกวันนี้แหล่งก๊าซธรรมชาติบงกชได้เติบโตเป็นสถาบันด้านการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม และพร้อมที่จะส่งต่อองค์ความรู้นี้ให้กับยุคใหม่แห่งการแสวงหาพลังงานอย่างเต็มความภาคภูมิใจ “การพัฒนาแหล่งบงกชเป็นต้นแบบที่นำไปพัฒนาทั้งแหล่งอาทิตย์ในอ่าวไทย แหล่งชอติเก่าที่เมียนมา และโครงการอื่น ๆ ที่เราเป็น

ผู้ดำเนินการเอง นี่ถือว่าเป็นก้าวสำคัญ อย่างเวลาที่มีโครงการใหม่ ๆ ต้องการบุคลากร เราก็จะส่งคนจากแหล่งบงกชออกไปทำ ขณะเดียวกันเราก็จะส่งคนใหม่เพื่อไปทำงานแทนในแหล่งบงกช ดังนั้นแหล่งบงกชก็จะเป็นเหมือนโรงเรียนต้นแบบ หรือเป็นสถาบันให้พนักงาน ปตท.สผ. ได้เรียนรู้และสั่งสมประสบการณ์เพื่อที่จะไปแสวงหาพลังงานข้างนอก” **คุณวุฒิพล ท้วมภูมิงาม รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ กลุ่มงานโครงการผลิต** เล่า

วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2557 เป็นวันแรกที่ก๊าซธรรมชาติจากแหล่งชอติเก่า กลางอ่าวเมาะตะมะ ประเทศเมียนมา เข้าสู่ระบบท่อส่งก๊าซฯ ของ ปตท.

และเพียง 2 วันก็เพิ่มระดับที่ 240 ล้านลูกบาศก์ฟุต ต่อวันตามเงื่อนไขสัญญา นับเป็นย่างก้าวความสำเร็จอีกขั้นของ ปตท.สผ.

คุณพงศธร ทวีสิน ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร อธิบายว่า “แหล่งก๊าซฯ ซอติก้าเป็นโครงการที่พูดได้เต็มปากว่าเราสำรวจเอง พบเอง พัฒนาเอง ผลิตเองร้อยเปอร์เซ็นต์ แม้ขั้นตอนของการทำงานอาจมีชาวต่างชาติบ้าง แต่หัวหน้าทีมและคนทำงานเป็นคนไทยทั้งหมด เราจึงกล้าพูดได้ว่า เรามีศักยภาพในการพัฒนา”

แหล่งก๊าซธรรมชาติซอติก้ามีขนาดพื้นที่ 11,746 ตารางกิโลเมตร ค้นพบก๊าซธรรมชาติและ

คอนเดนเสทเป็นหลัก เป็นโครงการผลิตก๊าซธรรมชาตินอกชายฝั่งที่ใหญ่ที่สุดของ ปตท.สผ. ที่ดำเนินการเองในต่างประเทศ และเป็นภาพสะท้อนถึงองค์ความรู้ด้านการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม โดยคนไทยที่สั่งสมมาตลอดกว่า 2 ทศวรรษ ซึ่งเป็นผลผลิตจาก “แหล่งบงกช” ทั้งสิ้น

“ซอติก้าเหมือนแหล่งบงกชในรุ่นแรก ระบบควบคุมการผลิตคล้าย ๆ กัน ไม่ค่อยซับซ้อน คนที่ไปอยู่ในนั้นก็ไม่ถึงกับต้องเรียนรู้อะไรใหม่มากนัก ถ้าผ่านบงกชมาแล้ว ก็สามารถเริ่มทำงานได้เลย”

คุณสหวิชัย วรทรัพย์ รักษาการผู้อำนวยการผู้จัดการใหญ่ สายงานวิศวกรรมและปฏิบัติการหลุมเจาะ อธิบาย

ก๊าซธรรมชาติจากแหล่งซอติก้า ส่วนหนึ่งนำมาผลิตกระแสไฟฟ้าให้กับประเทศไทย โดยส่งมาทางภาคตะวันตก และช่วยเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานให้กับประเทศไทย ทั้งยังเป็นแบบอย่างของความภาคภูมิใจว่า นับแต่เนี่ยไปคนไทยสามารถดำเนินการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในที่ใด ๆ ในโลกนี้ได้ด้วยตนเอง และยังสามารถส่งต่อองค์ความรู้นี้ให้ผู้เรียนรู้ที่เพิ่งเริ่มบุกเบิก เช่นเดียวกับที่ ปตท.สผ. เคยได้เรียนรู้จากผู้ร่วมทุนในยุคบุกเบิกของแหล่งบงกช และเป็นความยั่งยืนด้านพลังงานผ่านมิตรภาพ

“ที่เราภูมิใจยิ่งไปกว่านั้นคือ ทุกวันนี้เราถ่ายทอดความรู้ด้านสำรวจและผลิตปิโตรเลียมให้แก่คนเมียนมาเพื่อให้เขาสามารถดำเนินการเองได้ เราไม่ได้เป็นผู้รับอย่างเดียว แต่วันนี้เราเป็นผู้ให้ และได้ทำหน้าที่ส่งต่อองค์ความรู้นั้นแล้ว”

คุณพงศธร อธิบาย

กล่าวได้ว่า ความสำเร็จในวันนี้คือผลของความมานะบากบั่น การสั่งสมประสบการณ์ และจิตวิญญาณอันแน่วแน่ของคนบงกชอย่างแท้จริง

นี่คือ 25 ปีของความมุ่งมั่น
25 ปีของความภาคภูมิใจ

25 ปี ของประวัติศาสตร์ กลางอ่าวไทย

ที่ได้หลอมรวมเรื่องราวและความทรงจำ ตกผลึก เป็นจิตวิญญาณของชาวบงกช จากจุดเริ่มต้นที่ต้องเรียนรู้จากต่างชาติ มาสู่ความสามารถที่ทำได้ ด้วยมือของคนไทย จากจุดเริ่มต้นที่เราบุกเบิก มุ่งมั่น พัฒนา ฝ่าฟันความยากลำบาก สู่วันที่เติบโต ขยาย กิ่งก้านสาขา จากจุดเริ่มต้นที่มุ่งหวังจะเป็นเพียงแหล่งพลังงานที่มั่นคงของชาติ แต่ได้เติบโตมาเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้วิชาสำรวจและผลิตปิโตรเลียม สถาบันแห่งนี้ได้บ่มเพาะองค์ความรู้ เฉพาะทางหลากหลาย และยังได้สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพด้านการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมให้กับประเทศอีกด้วย

ไม่ว่าจะเผชิญกับอุปสรรคใด ๆ ไม่ว่าจะต้องฝ่าฟันคลื่น แดด ลมแรงแค้ไหน หรือต้องอดทนกับความห่างไกลจากครอบครัวและคนรัก ไม่เคยมีวันที่เราย่อท้อ เราจะฝ่าฟันและเอาชนะทุกความท้าทายด้วยใจที่มุ่งมั่นในการแสวงหาแหล่งพลังงาน เพื่อให้ทุกคนในชาติสุขสบาย

วันนี้เราขอให้คำมั่นสัญญาว่า เราจะยังคงสานต่อภารกิจอันยิ่งใหญ่ในการพัฒนา สังคม และส่งต่อองค์ความรู้ด้านการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ และพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมของไทยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงานให้กับประเทศ

นี่คือ 25 ปีของการเรียนรู้และเติบโต
25 ปีของการเติบโตและส่งต่อ

25 ปี บงกช แหล่งกำลังคนชาติของคนไทย

แหล่งบงกชได้รับการรับรองมาตรฐาน
การจัดการสิ่งแวดล้อมสากล

ISO 14001

และมาตรฐานการจัดการ
อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

OHSAS 18001

ก๊าซธรรมชาติจากแหล่งบงกช
สามารถตอบสนองต่อความต้องการ
ใช้ก๊าซของประเทศได้ถึงร้อยละ 20
ด้วยอัตราการผลิตประมาณ

900 ล้านลูกบาศก์ฟุต

ต่อวัน หรือประมาณ

ร้อยละ 30 ของ

ปริมาณก๊าซฯ ที่ผลิตได้

ในประเทศ

โครงการบงกช

ที่ตั้ง

อ่าวไทย นอกชายฝั่งจังหวัดสงขลา ประมาณ 200 กิโลเมตร

ขนาดพื้นที่โครงการ

3,824 ตารางกิโลเมตร

ผู้ร่วมทุน

บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) 66.6667%

บริษัทโททาล 33.3333%

ผู้ดำเนินการ

บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)

ชนิดปิโตรเลียม

ก๊าซธรรมชาติ คอนเดนเสท และน้ำมันดิบ

วันที่เริ่มการผลิต

15 กรกฎาคม 2536

สร้างรายได้ให้ประเทศไทยกว่า
240,000 ล้านบาท
ในรูปของค่าภาคหลวง ภาษี
และเงินสมทบต่าง ๆ

แหล่งบงกชทำให้เกิดเม็ดเงินลงทุน
ในธุรกิจสำรวจและผลิตปิโตรเลียม
ของไทยกว่า

230,000 ล้านบาท

ก๊าซธรรมชาติที่ผลิตได้แต่ละวัน
จากแหล่งบงกช
สามารถป้อนโรงไฟฟ้าขนาด

800 เมกะวัตต์ ได้ถึง 6 โรง

ตลอด 25 ปีที่ผ่านมา โครงการบงกช
สามารถเพิ่มอัตราการผลิต
ได้ต่อเนื่องจนถึง

6 เท่าของการผลิตแรกเริ่ม

มีการจ้างงานคนไทยเกือบ
ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้
และสร้างศักยภาพของบุคลากรไทย
รวมถึงเงินรายได้ที่จะหมุนเวียน
อยู่ในประเทศ

ปัจจุบันแหล่งบงกชมีการจ้างงานกว่า
600 ตำแหน่งงาน

โดยตรง และกว่า 1,000
ตำแหน่งงานในธุรกิจเกี่ยวเนื่อง

บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด
(มหาชน)
555/1 ศูนย์เคมเนอรัยคอมเพล็กซ์
อาคารเอ ชั้นที่ 6, 19-36 ถนนวิภาวดีรังสิต
แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

www.pttep.com

www.facebook.com/ptteplc

พิมพ์ที่

บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด
(มหาชน)
376 ถนนชัยพฤกษ์ แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน
กรุงเทพฯ 10170

โทร. 0-2422-9000 ต่อ 1337, 1338

โทรสาร 0-2422-9091

บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)

555/1 ศูนย์เอนเนอร์ยี่คอมเพล็กซ์ อาคารเอ ชั้นที่ 6, 19-36
ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 66 (0) 2537-4000

โทรสาร: 66 (0) 2537-4444

www.pttep.com

www.facebook.com/ptteplc

